

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֱמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֱמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

134

הַשֵּׁפ"ג

היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב ירושלים 2
0527605715

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגטון נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיוק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

טול חלק בהוצאות הדפוס והיה שותף בהפצת אור רבינו הק' ותלמידיו
ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש'

עֲצַתּוֹ אֲמוּנָה

- א..... עדיף לקחת שדוד מהיכל הקרש, או כלה שמסתפרת?
ב..... מה אני עושה שהמלמד עושה צחוק מכני שהוא אומר משניות?
ג..... למה נולדתי יהודי?
ד..... מה פרוש המלה ודו"ק?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א..... למה מעדיפים להתפס לסגלות מענינות?
ב..... צדיקים לשלם שכר לימוד.....
ג..... להתנהג במשרד בעדינות ובצניעות.....
ג..... תעשה את מצות הכנסת אורחים בחכמה ובשכל.....
ד..... תתאחז ותחזיק מעמד.....
ה..... שבת היא זמן שההורים מבלים עם הילדים.....
ו..... אם מסתובבים עם חברים טובים, הופכים להיות יהודי כשר.....
ו..... תעשה מה שאתה רק יכול, כדי שהם לא יתגרשו.....
ז..... אל תשכח את שקית הספרים שלך, קח אותה איתך לאן שאתה הולך.....
ח..... צדיקים לנקות כל הזמן, שהכלוד לא יצטבר.....
ט..... למה שתחשבו שאתם אפא לא טובה?
ט..... רבנו יתקן אותנו בתקונים הכי גדולים.....
י..... בית יהודי זה לא משרד.....
יא..... אנחנו יכולים לפרסם רק אכל עם הכשר.....
יא..... צדיקים להתנהג בצניעות גם בחצר פרטית.....

- אם קשה ללכת לבקר, אפשר להתקשר להורים..... יב
- כל אלו שהולכים להפצה אהובים מאד אצל הקדוש ברוך הוא..... יב
- ללמוד ספר המדות עם הילדים..... יג
- רק עכשו התחנתם, מה אתם כבר צריכים לדאג?..... יד
- כדאי לעסק בהפצה, אפלו שמקבלים בזיוגה..... טו
- אף אחד בעולם לא מכין את הצער שיש לבחור..... טז
- להתלבש לא צנוע לא גורם להיות שמח..... טז
- אחרי החתינה תמשיך ללמד כל יום משניות..... יז
- יש דרך לצאת מהרגלים רעים..... יז
- ילדים צריכים את האמא כשהם לא מרגישים טוב..... יט
- להרגיל את הילדים לעבוד על הפרשה בכל יום..... יט
- ישר כח גדול שהחיייתם את ארגון הנשים..... כ
- הלואי ופעלת כל טוב..... כא
- תעשה שתי דברים בכל פעם לפני שאתה נוסע ברכב שלך..... כב
- בא לבית הכנסת עם כבוד, בא לביתו של השם יתברך עם דרך ארץ..... כג
- מה תרויח מלהיות שבור?..... כג
- חסדי השם שיש לנו מוסדות לילדים..... כה
- תן דמי חנכה למלמדים..... כה
- יהדות לא תלויה בטעם ורגיש..... כז
- אתה נראה טוב מאד עם הזקן והפאות שלך..... כז
- צדיקים הרבה חזק לא לעזוב את רבנו ז"ל..... כח
- למה זאת חנוכה הוא הגמר של כל התקונים?..... כט
- תקבל על עצמך לבוא בכל יום לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות במנון..... ל
- עבירות זה מפחיד..... ל

עצתו אמונה

עדיף לקחת שדוף מהיכל הקדש, או פלה שמשפחה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאל, מציעים לי שדוף בחורה מהיכל הקדש, הצעה טובה מאד, הכל נראה מצין, אבל הם אומרים שאצלם לא מורידים את שער הראש אחרי החתונה. מצד שני מציעים עוד שדוף, משפחה טובה, בחורה טובה, שאצלם כן מורידים את שער הראש, אבל הם רוצים שאעזב את היכל הקדש, שלא תהיה לי שיכות עם ראש הישיבה, הם רוצים שאבטיח ואחתם על זה.

הורי מעדיפים את השדוף שכן מסתפרים, הם שאלו את רבם והוא גם אמר שלא יגשו לשדוף עם המשפחה שלא מסתפרים, אבל מאד קשה לי לגשת לשדוף כזה, שאני צריך להבטיח שאני עוזב את היכל הקדש. בבקשה אם ראש הישיבה יכול להגיד לי מה לעשות.

ייר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

עדיף שתגש לשדוף של המשפחה שאצלם מורידים את שער הראש, אפלו שהם רוצים להתנות אתך שתעזב את היכל הקדש, מאשר לקחת את השדוף ממשפחה שאצלם לא מסתפרים.

מוֹהֲרָא"ש כָּתַב וְדָבַר הַרְבֵּה מְאֹד לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַמַּעֲלָה שֶׁ
 לְהוֹרִיד אֶת שְׁעַר הָרֹאשׁ. אִפְלוּ בִּיבְנָאֵל שָׂרַב רַבִּם שֶׁל הַתּוֹשָׁבִים הֵם מְמוֹצֵא
 עֲדוֹת הַמְזֻרָח - מוֹהֲרָא"ש פָּעַל אֲצֵלֶם שְׁיִסְתַּפְרוּ, מוֹהֲרָא"ש הִזָּה מִתְפָּאֵר
 בְּזֶה. סְבִי, הֵרַב מִקְאֲרֵלְסְבוּרְג וְזָרוֹנוּ לְבִרְכָה - הִגִּיעַ פַּעַם לִיבְנָאֵל לְחֻזַּק אֶת
 הָאֲבָרְכִים, אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שֶׁמֵּהֵם סְבִי זָכְרוֹנוּ לְבִרְכָה הַתְּפַעֵל מְאֹד, הִזָּה
 מֵהַקְדָּשָׁה, הַצְנִיעוּת אֲצֵל הַנָּשִׁים, הוּא הַשְׁתוּמָם וְהַתְּפַעֵל שֵׁשׁ עֵינָה שֶׁכָּל
 הַמְשַׁפְּחוֹת מִסְתַּפְּרוֹת; אִזּוּ בְּיָדָי שְׁעָדִיף שֶׁתִּגַּשׁ לְשִׁדוּף שָׁבוּ יְהִיָּה לָךְ בֵּית
 קְדוֹשׁ.

אִתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר לְעֲצָמְךָ לְמָה זֹכִים כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים וְהָאִשָּׁה מוֹרִידָה
 אֶת שְׁעַר הָרֹאשׁ, זֹכִים לְהִקִּים דּוֹרוֹת כְּשָׂרִים, זֹכִים שֶׁהַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה
 שׁוֹרָה בְּבֵית, וְחֵס וְשָׁלוֹם אִם מְגִדְלִים אֶת הַשְּׁעַר וְהַשְּׁעַר מִתְגַּלֶּה לְחוּץ - זֶה
 מְאֹד מִפְחִיד. הַזּוֹהַר הַקְדוֹשׁ אוֹמֵר (נִשְׂא קִכָּה): 'תּוֹנְבָא לִיתִי', קָלְלָה תְּבוּא,
 'עַל הֵהוּא בְּרַ נֶשׁ', עַל הָאָדָם, 'דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיה', שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוּ, 'דִּתְתַחְזִי
 מִשְׁעָרָ דְּרִישָׁה לְבַר', שְׂיָרְאוּ אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה. 'וְדָא הוּא חַד מְאִינוּן
 צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָה', וְזֶה מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי, שֶׁלֹּא יֵרְאוּ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל
 הָאִשָּׁה. 'וְאִתְתָּא דְּאִפִּיקַת מִשְׁעָרָ דְּרִישָׁה לְבַר', וְאִישָׁה שֶׁהוֹלְכַת בְּגִלּוּי
 רֹאשׁ, 'לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה', כְּדִי לְהַתִּיפּוֹת, 'גְּרִים מִסְפְּנוּתָא לְבֵיתָא', הִיא גּוֹרְמַת
 שְׁתַּהֲיָה עֲנִיּוֹת בְּבֵית, 'וְגְרִים לְבִנְהָא דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא', וְגּוֹרְמַת שְׁיִלְדֵיהָ
 לֹא יִצְלִיחוּ וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים. 'וְגְרִים מְלָה אִתְרָא דְּשָׂרְיָא בְּבֵיתָא', כְּמוֹ כֵּן
 הִיא גּוֹרְמַת שְׁהַסְמִיךְ מִ"ם וְהֵלֵא טוֹב יְהִיוּ אֲצֵלָה בְּבֵית. 'מֵאֵן גְּרִים דָּא?' מִי
 גּוֹרֵם לְכָל זֶה? 'הֵהוּא שְׁעָרָ דְּאִתְתַּחְזִי מְרִישָׁה לְבַר', הָאִישָׁה שְׂרוּאִים אֶת
 שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה."

גַּשׁ לְשִׁדוּף בְּשִׁמְחָה, אֵל תְּפַחַד; מַה זֶה נִקְרָא 'לְעֻזָּב'? אִיךָ שִׁיךְ לְעֻזָּב
 אֶת רַבְּנוּ? תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ, מִקְסִימוּם לֹא תְּבוּא זְמַן מַה
 לְהַתְּפַלֵּל בְּהִיכַל הַקְדָּשׁ; אִתָּה תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד אֶת הַשְּׁעוּרִים כְּסִדְרָן שֶׁלְךָ בְּכָל
 חֻלְקֵי הַתּוֹרָה וְלִהְיוֹת דְּבוּק בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, לְדַבֵּר וּלְשׁוּחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הֵיכַל הַקְדָּשׁ זֶה שְׁכָל, הֵיכַל הַקְדָּשׁ זֶה לֹא מְקוּם. רַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן
 חֶלֶק א', סִימָן נט) הַצְּדִיק מִחְזִיר אֲנָשִׁים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל לֹא כָּלֵם זֹכִים

להשאיר חזקים, "יש כמה וכמה שנפלו מקדשתם, יש כאלו שנופלים בחזרה, אף על פי כן מאלו שנשארו ביראה שלם", מהם נבנה היכל הקדוש, עין שם. היכל הקדוש זה חזוק להשאיר חזקים עם האמונה, עם תפלה וכו'; לכן תתחנן ואל תסתכל על זה, ואם אתה תתנהג בדרך של היכל הקדוש - אתה עוד תקרב את כל המשפחה; כל אלו שחושבים שיש משהו רע בהיכל הקדוש, בלם יתקרבו.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

מה אני עושה שהמלמד עושה צחוק מבני שהוא אומר משניות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני לא יודע איך לכתב ואיך לשאל, אז אתחיל בספור.

אני חוזר הביתה יום אחד, אשתי נראית מבהלת לגמרי, והיא מספרת לי שהבן שלנו אמר שיותר הוא לא רוצה לעשות את סיומי המשניות שלו בתלמוד תורה, היא נסתה הרבה לחקור ולהבין מה מפריע לו, עד שבסוף הוא ספר שהמלמד שלו מציק לו כל הזמן לגבי המשניות, לדגמא הוא יכול להגיד: "ילד שאומר משניות לא יכול להתפלל בקול?" או: "בגלל שאתה אומר משניות, אתה כבר לא צריך ללמד?" ועוד הרבה כדומה לזה, וכמוכן שהכל ברבים בפני כל הילדים בפתח.

אני מפחד מאד מה יהיה עם הילדים שלנו, אם זה ימשך כך - הילד לא ירצה להסתכל יותר על המשניות, שלא לדבר שהוא עוד יכול לקבל סיוטים לא טובים מהמשניות, חס ושלום. ובכלל כל המומדים שאנחנו זוכים לקבל מרבנו ז"ל, ממוהרא"ש ומראש הישיבה; לא יקח הרבה זמן עד שחס ושלום הוא יתחיל להתבייש עם זה.

מובן מאליו שאנחנו כל הזמן מחזקים ומעודדים אותו, אבל אנחנו דואגים מאד מה יהיה בהמשך, כמה זמן אפשר להמשיך כך? אנחנו מפחדים שהוא יתחיל להתבייש עם אומן, עם הפצה, וכן הלאה.

אָנִי מִבְּקֵשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ כָּל יוֹם שְׂיִלְדֵינוּ גַם יִזְכּוּ לַחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים הַמְתוֹקִים שְׂאֲנַחֲנוּ מִקְבָּלִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, בְּדֶרֶךְ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה. מֵה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת? שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יַעֲזֹר לָנוּ בְּבִקְשָׁה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וַיְחִי, ח' טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְךָ לְמַלְמֵד, תְּדַבֵּר אִתּוֹ. תִּתְחִיל בְּטוֹב, תִּגִּיד לוֹ עַד כַּמָּה אֶתָּה מְרַצָּה וְכַמָּה הֵבֵן שְׁלָךְ אוֹהֵב לְבוֹא לְתַלְמוּד תּוֹרָה. תִּשְׁאַל אוֹתוֹ הֲאֵם הוּא מְרַצָּה מִבְּנֶךָ, וְכֵן תִּכְנַס אִתּוֹ לְשִׁיחָה; שְׁלַבְנֶךָ יֵשׁ רֶגֶשׁ לְהַגִּיד מְשָׁנוֹת, וְשְׂאֲצֻלָּךְ בְּבֵית זוֹ הַדֶּרֶךְ, אִם הוּא יְכוּל לְחַזֵּק וּלְרוֹמֵם אוֹתוֹ, וְחַס וְשָׁלוֹם לְהַשְׁפִּיל.

תִּשְׁאַל אוֹתוֹ אִם מְפָרִיעַ לוֹ שְׁבָנֶךָ אוֹמֵר מְשָׁנוֹת. תִּגִּיד לוֹ שֶׁהֵבֵן שְׁלָךְ מְגִיעַ לְאַחֲרוֹנָה הַבֵּיתָה וְאוֹמֵר שֶׁהִמְלֵמֵד מְצִיק לוֹ כָּל פַּעַם עַל הַמְשָׁנוֹת, תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׁלֵא יֵצִיק לוֹ יוֹתֵר. תִּשְׁאַל אוֹתוֹ שְׂאֵם הוּא רוֹצֵה לְהַזְכִּיר לְבְּנֶךָ לְלַמֵּד, אִם הוּא יְכוּל לְהַגִּיד לוֹ בְּלִי לְזַלְזֵל בְּאַמִּירַת מְשָׁנוֹת; כֵּן הוּא יִפְסִיק לְפָגַע בְּבְנֶךָ.

כָּמוֹ כֵּן תַּעֲשֶׂה אֶת הַסִּיּוּמִים שֶׁל בְּנֶךָ בְּבֵית אוֹ עִם חֲבֵרִים תְּלַמִּידֵי הַיִּכָּל הַקֶּדֶשׁ, כִּי לְעוֹלָם אֵין הַשְּׂגָה בְּדֶרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ (הַמְּבָאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן 10), וְלֹא כָּל הַמְּלַמְּדִים הֵם מְחַנְכִּים; יֵשׁ מְלַמְּדִים שֶׁרַק יִשְׁבְּחוּ אֶת הַיְלָדִים, אִם הֵם עוֹשִׂים מֵה שֶׁהֵם אוֹמְרִים וּמֵה שֶׁנֶּכּוֹן לְדַעְתָּם וְכוּ', אִם יֵשׁ לְיֶלֶד מְנַהֵג טוֹב מִהַבֵּית שֶׁהִמְלֵמֵד לֹא נוֹהֵג בּוֹ - הוּא יִזְלַזֵּל בְּזָה, לְכֵן עֲדִיף שֶׁתִּשְׁבַּח אֶת הֵבֵן שְׁלָךְ בְּבֵית.

כְּנִרְאָה רְאִיתָ מֵה אֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים בְּאוּמָן בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲנַחֲנוּ לוֹקְחִים אֶת כָּל הַיְלָדִים שְׁלֵמְדוֹ וְנוֹתְנִים לָהֶם כְּבוֹד, נוֹתְנִים לָהֶם אֶת הַהֲרַגְשָׁה שֶׁכָּלֵם מוֹחָאִים כְּפִים בְּשִׁבְלֵם; כֵּן הֵם מְקַבְּלִים חֶשֶׁק לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם. אָנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּאוּמָן כִּי לְשֵׁם מְגִיעִים כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, גַּם אֵלוֹ

שלא שולחים את הילדים לבְרֶסֶלְב, ואלו שגרים במקומות שאין עדין מוסדות שם; פְּדִי לַחֲזֵק אֶת כָּל הַיְלָדִים עִם סֵדֶר דָּרָךְ הַלְמוּד.

תִּבְקֶשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁלֹכֵל הַיְלָדִים שְׁלָךְ וְכָל הַדּוֹרוֹת אַחֲרָיֶךָ יִהְיֶה רָגֵשׁ בְּרַפְנוּ ז"ל וְשִׁיחֵיו יִהְיוּ כְּשָׂרִים. צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לַיְלָדִים כְּשָׂרִים; רַק תְּפַלֶּה וְהַתְּבוֹדְדוֹת זֹה הָעֶצָה לַיְלָדִים טוֹבִים.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

לְמָה נוֹלְדָתִי יְהוּדִי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מרגיש אובד עצות, לפני זמן מה התקרבותי להיכל הקדש, אני משתדל להקשיב לשעורים ולצית למה שאומרים, זה באמת עוזר לי הרבה להמשיך בתיים, זה מקרב אותי אל השם יתברך, אבל אני עדין מלא בשאלות וספקות שאני מחפש עליהם תשובות, וזה גורם לי הרבה יסורים, כבר כתבתי כמה פעמים מכתבים לראש הישיבה שליט"א אבל בנתים לא קבלתי תשובה.

אני מרגיש אבוד, אולי ראש הישיבה לא רוצה אותי בהיכל הקדש? או שִׁיכוֹל להיות שזה רק מניעות וזה הנסיון שלי שעליו אני צריך להתגבר? אבל אני מרגיש שאני עומד בקצה החבל ואני כבר כמעט נופל.

יש זמנים שאני בוכה למה לא נולדתי גוי, בלי כל רגשי האשמה הפנימיים, בלי כל הספקות וההתלבטויות שבוערים בי, והייתי יכול לעשות כל מה שרק מתחשק לי.

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תִּרְקַד מִשְׂמַחָה "שלא עשני גוי", עָצָם זֶה שְׂאֲנַחֲנוּ יְהוּדִים - כָּבָר מְסִפִּיק בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

מוֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר, הֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי צְדוֹק הַכֹּהֵן מְלוֹבְלִין זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ מִבֵּיא בְּסִפְרוֹ פְּרֵי צְדִיק (חג השבועות, אות יג), סְפוּר מְדֵהִים. הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ בְּעַל הַקְּדוּשַׁת לְוֵי זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ הִנֵּה אוֹמֵר כָּל יוֹם אֶת בְּרֻכּוֹת הַשַּׁחַר בְּקוֹל רֶם, יוֹם אֶחָד הוּא דֹלֵג עַל בְּרַכַּת "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", נִגַּשׁ אֵלָיו מִיִּשְׁהוּ וְאָמַר לוֹ: "רַבְּנוּ, הַחֲסֻרְתֶּם בְּרַכָּה אַחַת, בְּרַכַּת שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", עָנָה לוֹ בְּעַל הַקְּדוּשַׁת לְוֵי: "כְּכַר בְּרַכְתִּי הַיּוֹם אֶת הַבְּרַכָּה הַזֹּאת! כְּשֶׁקָּמְתִי בַבֶּקֶר הִיִּיתִי מְאֹד שָׁבוּר, לֹא הִצְלַחְתִּי לְמַצֵּא שׁוֹם דְּבָר שְׂאוּכַל לְהִתְחַזֵּק וּלְהַחֲיוֹת בּוֹ אֶת עֲצָמֵי, עַד שֶׁחֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמֵי: 'אֲנִי הֲרֵי יְהוּדִי, אֲנִי לֹא גוֹי, וּמִרַב שִׁמְחָה לֹא יָכַלְתִּי לְהִתְאַפֵּק, וּמִיָּד אֲמַרְתִּי בְּרַכַּת: 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי'; עִם זֶה הַחֲיִיתִי אֶת עֲצָמֵי".

מַה קָּרָה אַתָּה? נִפְלְתָ לְכַזּוֹ עֲצָבוֹת שְׂאֵתָה רוּצָה לְהִיּוֹת גוֹי? ! אַתָּה כּוֹתֵב שְׂאֵתָה בּוֹכָה שְׂאֵתָה רוּצָה לְהִיּוֹת גוֹי - כִּף אֶפְשָׁר לְעֲשׂוֹת הַכֹּל, וּבְתוֹר יְהוּדִי - אַתָּה לֹא יָכוֹל לְעֲשׂוֹת מַה שְׂאֵתָה רוּצָה; מַה אַתָּה? מַה אַתָּה לֹא יָכוֹל לְעֲשׂוֹת עֲכָשׁוֹ בְּתוֹר יְהוּדִי? ! יְהוּדִי הוּא הֲרֵי בֵּן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ לָנוּ 'אָבָא' שְׂמוּרָה לָנוּ לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים שְׂטוּבִים בְּשִׁבְלֵנוּ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה רַק אֶת הַטוֹב עֲבוּרָנוּ; לֹא נַעֲנֶשְׁנוּ בְּזֶה שִׁישׁ לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, הַתְּבַרְכְּנוּ עִם הַתּוֹרָה.

אֲנִי רוּצָה לְשָׂאֵל אוֹתָךְ, כְּשֶׁהִילָדִים שֶׁלָּךְ בּוֹכִים שְׂאֵתָה לֹא מְרַשָּׁה לָהֶם לְטַפֵּס בַּחֲלוֹן, וְאַתָּה לֹא מְרַשָּׁה לָהֶם לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים לֹא טוֹבִים - הֵם גַּם חוֹשְׁבִים 'חֵבֵל שִׁישׁ לָנוּ אָבָא שְׁלֵא מְרַשָּׁה לָנוּ לְטַפֵּס עַל הַחֲלוֹן, וְכַמָּה מְאֻשָּׁרִים הִילָדִים הַיְתוּמִים שֶׁיְכוּלִים לְעֲשׂוֹת מַה שֶׁהֵם רוּצִים? אוֹ כְּשֶׁהִילָדִים רוּצִים לְהִשָּׂאֵר בְּרַחֲבֵי בַּלְיָהָ וְאַתָּה מְרַחֵם עֲלֵיהֶם, אֲזִי הֵם גַּם בּוֹכִים שֶׁהֵם לֹא יָכוּלִים לְעֲשׂוֹת מַה שֶׁהֵם רוּצִים? אָדָם עִם קֶצֶת שֶׁכָּל יְגִיד: 'יְלָדִים יְקָרִים, אָבָא שְׁלָכֶם אוֹהֵב אֶתְכֶם, הוּא רוּצָה שְׁלֵא תִפְלוּ מִהַחֲלוֹן וְשִׁתְּבוּאוּ הַבֵּיתָה בְּזָמַן, שְׁלֵא תִגִּיעוּ לְיַדֵּי סַכָּנוֹת, מַה אַתֶּם בּוֹכִים יְלָדִים...?' זֶה רַק מְשָׁל קֶטֶן, יְהוּדִי הוּא הֲרֵי בֵּן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִבְחַרְנוּ מִכָּל הָעַמִּים, לְכֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ 'תַּעֲשֶׂה רַק דְּבָרִים שְׂטוּבִים בְּשִׁבְלֵךְ'.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים לָנוּ (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי, ו) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד, ד):

"וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיה' אֱלֹקֵיכֶם', מְשַׁל לְמֵה הַדְּבָר דּוּמָה, לְרוּפֵא שֶׁהֲלֹךְ לְבַקֵּר שְׁנֵי חוֹלִים, רָאָה אֶחָד מֵהֶם שֶׁהָיָה בְּסַכְּנָה, אָמַר לְבְנֵי בֵיתוֹ: תָּנוּ לוֹ כָּל מַאֲכָל שֶׁהוּא מִבְּקֶשׁ, רָאָה הָאֶחָד שֶׁעֲתִיד לַחֲיוֹת, אָמַר לָהֶם: כֶּף וְכַף מֵאֲכָל יֵאָכֵל וְכַף וְכַף לֹא יֵאָכֵל, אָמְרוּ לְרוּפֵא, מַה זֶה, לָזֶה אַתָּה אוֹמֵר יֵאָכֵל כָּל מַאֲכָל שֶׁהוּא מִבְּקֶשׁ, וְלֵאחֵר אָמַרְתָּ לֹא יֵאָכֵל כֶּף וְכַף? אָמַר לָהֶם הָרוּפֵא, לָזֶה שֶׁהוּא לַחֲיִים, אָמַרְתִּי לוֹ זֶה אֲכָל וְזֶה לֹא תֵאָכֵל, אֲבָל אוֹתוֹ שֶׁהוּא לְמִיתָה, אָמַרְתִּי לָהֶם, כָּל מַה שֶׁהוּא מִבְּקֶשׁ תָּנוּ לוֹ, שְׁאִינוּ לַחֲיִים". כֶּף גַּם אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל, "יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם לַחֲיִים, עִם יִשְׂרָאֵל שְׁנֹשְׂאָרִים לַחֲיוֹת, אָמַר לָהֶם וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי, 'אֵל תִּשְׁקְצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם', 'אֶת זֶה תֵאָכְלוּ', וְ'אֶת זֶה לֹא תֵאָכְלוּ', 'לֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם', לְמַה, שֶׁהֵם לַחֲיִים", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיה' אֱלֹקֵיכֶם, חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם".

אָחִי תִתְחַזֵּק עִם הַתְּבוּדוֹת, תִּבְקֶשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבַּרְךָ שֶׁתִּהְיֶה לְךָ אֲמוּנָה חֲזָקָה, שֶׁתִּרְגִּישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. תִּבְקֶשׁ רַק עַל הַדְּבָר הַזֶּה, עַל אֲמוּנָה חֲזָקָה; עַד שֶׁתּוֹכַח לְהִרְגִישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עַל יְדֵי תִפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת מְגִיעִים לְאֲמוּנָה.

תִּכְתֹּב לִי אֶת הַשְּׂאֵלוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁלְּךָ וּבְעֶזְרַת הַשָּׁם אֶעֱנֶה לְךָ.
הַשָּׁם יַעֲזֹר וְשִׁתְּצִלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מַה פְּרוּשׁ הַמְּלָה וְדו"ק?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּשֶׁבֶת לְמָדוּ אֶצְלָנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּסִפְר פִּעֻלַת הַצַּדִּיק סִימָן תשכ"ט, שֶׁרַבְּנוּ אָמַר לְרַבֵּי נֶתַן, "הֲלֹא כָּל הָעוֹלָם יִגְעִים וְטוֹרְחִים בְּשִׁבְלֶיךָ", וְלִמְטָה בְּהַעֲרָה מוֹהֲרָא"ש מְסַבֵּיר אֶת זֶה וּמְסַיֵּם, "וְדו"ק וְדו"ק", רְצִיתִי לִשְׁאֹל מַה פְּרוּשׁ הַמְּלָה "וְדו"ק"?

עוֹד מִשְׁהוּ, בְּהַמְשָׁךְ בְּסִימָן תש"ל בְּהַגָּהָה כּוֹתֵב מוֹהֲרָא"ש עַל הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי

מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב שֶׁהַתּוֹרָה מְבַאֶרֶת בְּאַרְיֵכוֹת בְּסֵפֶר שְׁפַת הַנַּחַל עַל הַתּוֹרָה
הַזֹּאת, אָבֵל לְמַעֲשֵׂה הַסֵּפֶר שְׁפַת הַנַּחַל הוּא רַק עַד סִימָן נ"ז בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן.
יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וַיְחִי, ח' טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר, תְּלַמֵּיד וְשִׁיבָה וּמְתִיבְתָא הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּשֶׁרַבְּנוּ הָיָה בְּקִרְאָסְנִי, רַבִּי נֶתָן הִגִּיעַ אֶל רַבְּנוּ, רַבְּנוּ שָׂאל אוֹתוֹ: "עַל מָה
אַתָּה בְּמֶרְה שְׁחוּרָה? אֶפְשָׁר אֶתָּה מִתְחַרֵּט עַל זֶה שֶׁהִתְחַלַּתְתָּ?" אָמַר רַבִּי נֶתָן:
"לֹא", שׁוֹאֵל אוֹתוֹ רַבְּנוּ: "נֹו, אִם כֵּן עַל מָה אֶתָּה בְּמֶרְה שְׁחוּרָה?" הִשִּׁיב רַבִּי
נֶתָן: "אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר", שׁוֹאֵל אוֹתוֹ רַבְּנוּ: "נֹו, מָה לְךָ לְדַאֵג?!"
וְרַבְּנוּ אוֹמֵר לוֹ: "הֲלֹא כָּל הָעוֹלָם יִגְעִים וְטוֹרְחִים בְּשִׁבְלֶךָ, זֶה נוֹסֵעַ
לְבִרְעֵסְלָא, (עִיר בְּגֵרְמַנְיָה) וְזֶה נוֹסֵעַ לְכַאֵן - הַכֹּל בְּשִׁבְלֶךָ"; וּבְדַבּוּרֵים הָאֵלּוּ
רַבְּנוּ הִחִיָּה אוֹתוֹ מְאֹד. עֵינַי בְּכֹל הַסְּפּוּר בְּסֵפֶר פְּעֻלַת הַצְּדִיק, אוֹת תִּשְׁכַּח.

מוֹהַר"א ש' מְסַבֵּיר לָנוּ, מָה הַשְּׂיִכוּת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם עִם רַבִּי נֶתָן? כִּי
הַצְּדִיק הַקֹּדֶשׁ רַבִּי נֶתָן הִכְנִיס אֶת רַבְּנוּ בְּעוֹלָם. רַבְּנוּ אָמַר (תִּי מוֹהַר"ן, סִימָן
שע): "אִם לֹא רַבִּי נֶתָן לֹא הָיָה נִשְׂאָר מִמֶּנִּי אֶפִּילוּ דָף אֶחָד שֶׁל גְּנִיזָה"; אִם
לֹא רַבִּי נֶתָן אֵף אֶחָד לֹא הָיָה יוֹדֵעַ מִרַבְּנוּ, זֶה הָיָה נִשְׂאָר סוּד. רַבִּי נֶתָן הִפִּיעַ
אֶת רַבְּנוּ בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, הוּא הִכְנִיס בְּעוֹלָם אֶת הָעֲצוֹת שֶׁמְשִׁיחַ
צִדְקָנוּ יִגְלֶה, כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ אָמַר (שם, סִימָן רסו): "בִּינֵי לְבִין מְשִׁיחַ אֵין שׁוּם
הַבְּדֵל, מָה שְׂאֵנִי אוֹמֵר מְשִׁיחַ יֹאמֵר"; יוֹצֵא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כּוֹלוּ הוּא בְּשִׁבְלוֹ.

וְדו"ק מִלְּשׁוֹן דִּיִּיק, תִּתְבּוֹנֵן הֵיטֵב בְּמָה שְׁכַתוּב כָּאֵן; זֶה בְּטוֹי שְׁכוּתָבִים
כְּשֶׁרוֹצִים שְׂיִתְבּוֹנְנוּ בְּמָה שְׁכַתוּב.

עַל הַשְּׂאֵלָה הַשְּׂנִיָּה וְכוּ'; מוֹהַר"א ש' כָּתַב הַרְבֵּה מְאֹד, וְלֹא הִכַּל כְּכָר
הַדְּפֹס, אֲנַחְנוּ מְקוּיִים וּמְבַקְשִׁים מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁכָכָר יִסְיָמוּ לְהַדְּפִיס הַכֹּל.
הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכֹל הָעַנְיָנִים.

...

איש אמונות

למה מעדיפים להתפס לסגלות מענינות?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

אם תגיד מלה אחת להשם יתברך, תגיד: "רבונו של עולם", תגיד:
"רבונו של עולם אני רוצה להיות טוב", "השם אני חוזר בתשובה, אני כבר
לא אעשה מה שעשיתי"; עם המלים הספורות האלו אתה תתקן הכל.
זה כל כך קל וכל כך מתוק לחזור אל השם יתברך; במלה אחת, באנחה
אחת, בשנייה אחת - אפשר להפוך הכל ולהיות צדיק גדול, אלא מפיין
שאנשים מיאשים, חושבים 'מה המלה הזאת תעזר לי? מה המלה הזאת
יכולה לעזור לי?' לכן נמנעים מזה, ומחפשים תקונים מענינים.
יותר קל להסכים לעשות עבודות קשות - מאשר לקבל שלדבר אל השם
יתברך ולהגיד פרקים משניות - זה מתקן והופך את האדם לצדיק גדול.
האריז"ל הקדוש גלה תקונים בשביל עברות. אם אחד פוגם בבכרית,
הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - הוא צריך לצום פ"ד תעניות. זה באמת
דבר שקשה לעשות; אנחנו בקשי יכולים לצום תענית אחת, מי יכול לצום
שמונים וארבע תעניות... בכל זאת זה עדין קל יותר לאדם לעשות, כי הוא
מרגיש שהוא עושה משהו. לעמת זאת, כשאדם אומר פרק משניות, הוא
חושב 'מה כבר עשיתי? הפרק הזה יעזר לי?' 'מה כבר יכול לקרות אם
אומרים פרק משניות ודף גמרא?' מה כבר יכול להיות אם אגיד להשם
יתברך כמה מלים, 'אני רוצה להיות טוב', 'ואני הולך להיות טוב'?

לכן תראה אנשים שנתפסים לסגלות מסימות, כגון שפחדש העשירי ביום העשירי יבואו עשרה אנשים ויאמרו את הפרק העשירי הפסוק העשירי בנשימה העשירית; כי קל יותר לאדם להאמין בזה מאשר להאמין בעצמו, מאשר להאמין במזמור תהלים, במילה אל השם יתברך. היום בערב אמסר את השעור השבועי בליקווד בבית מדרשינו היכל הקדש.

השבת אני בווייליאמסבורג.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

צריכים לשלם שכר לימוד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו יאיר

אני רוצה מאד לבקש ממך שוב, לגבי שכר לימוד; תעזר לי, אל תעמד מהצד, אל תציג את עצמך כאיש מכבד. אתה מחלק צדקות על ימין ועל שמאל, אתה משפץ את הדירה שלך יותר ויותר יפה וכשמבקשים שכר לימוד - אתה מתעלם.

שכר לימוד זה לא נדבה, שכר לימוד זה חיוב; מן התורה יש לך מצוה ללמד מהבקר עד הערב עם הילדים שלך, או לשכר להם מלמד, למנות שליחים שילמדו עם הילדים ולשלם להם.

אם שכר לימוד זה משחק, איך אני יכול לשלם למלמדים? אם לא משלמים שכר לימוד - זה גנבה וגזלה, כמו כן אין הצלחה עם הילדים; אני אומר לך רק מה שמוהרא"ש כותב.

העלנו למלמדים את המשפורות; כל המלמדים שפכר עובדים כמה שנים ויש להם משפחות - העלנו להם עכשו בסכום גדול, והחור גדל יותר ויותר.

אנחנו מבקשים שכר לימוד נמוך כי אנחנו לא רוצים להקשות על

ההורים, אבל אם אתה מחפש מקום טוב לתת צדקה - אתה יכול לשלם שכר למוד, את המחיר שהיו צריכים לבקש. ואולי אתה גם יכול לשלם עבור הילדים שאף אחד לא משלם.

אני מקנה שתתיחס ותעזור למוסד לשלם למלמדים, למורות ולצוות בזמן.

...

להתנהג במשרד בעדינות ובצניעות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ג
... תחי'!

קבלתי את המכתב.

תזתהו מאד במשרד שאתם עובדים להתנהג בעדינות ובצניעות. כשאתם צריכים לדבר אל המעסיק, תדברו בלשון רבים: "אמרתם", "רוצים לעשות אחרת", "אתם רוצים לראות מה עשו?" ולא "אתה". כמו כן אל תסתכלו בעיניו, אלא תסתכלו לצד וכו'.

תשמרו על טהרה, תשמרו על עדינות - כך תזכו לבנים צדיקים. רבנו אומר (ספר המדות אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים". השדוף שלכם תלוי רק בהקדוש ברוך הוא, תבקשו מהשם יתברך על שדוף כשר, בעל ירא שמים, חיים ביראת שמים, חיים שמחים. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

תעשה את מצות הכנסת אורחים בחקמה ובשכל

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

אתה אוהב את שפת הקבלה, אז אכתב לך בשפה הזו.

המדה של תפארת היא דרך האמצעי, המדה הזאת עומדת בין שתי המדות הראשונות - חסד וגבורה. 'חסד' לבד, זה השאלה שלך האם לתת לארח מפתח לדירה הפרטית שלך, שהוא יצא ויכנס, יסתובב עשרים וארבע שעות בין הרגלים; זה לא טוב. לעמת זאת המדה של 'גבורה' לבד, במקרה שלך - לא להכניס אורחים בכלל, זה גם לא טוב; חייבים לעשות את מצות הכנסת אורחים, בפרט גיס, אח של אשתך, בחור מבגר וכו', צריכים לארח; אז מה פן הדרך? המדה של תפארת היא הדרך; משלבים חסד עם גבורה, זו השלמות, קצת מזה וקצת מזה, עושים חסד עם צמצום.

תגיד לו שהוא יכול לבוא אליכם לשוחח קצת בערב, וגם עם צמצום; אחרי זמן מה תגיד: "לילה טוב", ותגיד לו: "אנחנו כבר הולכים לישון"; אין דבר כזה לבוא כל היום ולשבת לאשתך על הראש. תגיד לו ברור שהוא יכול לבוא בזמן המסוים הזה, לדגמא בערב. תעשה את מצות הכנסת אורחים בחכמה ובשכל.

לך להפצה, לך להפיץ לעוד אברכים את השכל, החזיק והעצות של רבנו. תאר לעצמך שאתה עדין לא מקרב, אתה עדין מבלבל, אתה אובר עצות, הרי היית רוצה שמישהו יבוא לדחף לך ספר, קונטרס, מספר שאפשר לשמע בו את השעורים היפים; למה שלא תעשה את זה לעוד אברכים ובחורים?

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תתאחז ותחזיק מעמד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

אני מתגעגע אליך.

אני שמח לשמע שאתה ממשיך להיות חזק בעבודת השם שלך; אתה חי עם אמונה, אתה מתבודד, אתה ממשיך עם השעורים כסדרן שלך.

תתאחו ותחזיק מעמד; שהקדוש ברוך הוא כבר ישלח לך את הישועה שלך.

שבת היא זמן שההורים מבליים עם הילדים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת וישלח, ט"ו כסלו, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר

רבי נתן הגיע פעם אל רבנו ורבנו שאל אותו: "אתה שמח בשבת?" אמר רבי נתן: "לפעמים אני רציני"; אמר לו רבנו: "לא, בשבת צריכים להיות רק בשמחה".

רבנו אמר אז את התורה (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן יז): "צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדושות שבת גדולה ויקרה מאד, והכלל, שצריך לנהוג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על ה'".

שבת היא זמן של חנוף הילדים, בשבת תבלה עם הילדים שלך. תשוחח אתם על אמונה, תשוחח עם הילדים שלך על צדיקים. בדרך לבית הכנסת ובדרך הביטה - זה זמן טוב לדבר עם הילדים על אמונה ועל צדיקים, גם בסעודה תהיה בשמחה ותשמח אותם.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (נדרים לז'): שבשבת לא ישלחו את הילדים למלמד ללמד למודים חדשים שהילדים עוד לא למדו: "משום דיפנו אבהתהון דינוקי למצותא דשבתא", כפי שהר"ן מסביר: "שאבות התינוקות פונין למצות שבת, ומשתעשעין עם התינוקות, ואם יקראו התינוקות לכתחלה, יחוושו לבטולם", כי שבת היא זמן שההורים מבליים עם הילדים ויש להם ענג שבת עם הילדים, ואם ילמדו גמרות חדשות, הלכות חדשות - משכו בלמוד, ולהורים לא יהיה ענג שבת עם הילדים; רואים שבשבת היא זמן שהורים מבליים עם הילדים.

שבת שמחה.

אם מסתובבים עם חברים טובים, הופכים להיות יהודי פשוט

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת וישלח, י"ז כסלו, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד ... נרו נאיר

קח לך חברים טובים, אנשים כשרים. שלמה המלך אומר (משלי יג, כ):
 "הולך את חכמים יחכם, ורעה כסילים ירוע", מי שהולך אל חכם נעשה
 חכם, ומי שמסתובב עם אנשים טפשיים - הופך לטפש; תחפש לך חברים
 טובים, תלמידי היכל הקדש; כי אם מסתובבים עם חברים טובים - הופכים
 להיות יהודי פשוט. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ילקוט משלי, רמז תתקנ)
 כשאדם נכנס לחנות של בשמים טובים, אפלו שהוא לא קונה בשמים -
 נדבק בו ריח טוב, נספג בבגדים שלו ריח טוב.

טל ידים בכל מוצאי שבת לסעודת מלוה מלכה עם אשתך. מוהרא"ש
 אומר, סעודת מלוה מלכה היא סגולה ללדה קלה. כמו כן מלוה מלכה
 סגולה להכניע את הסטרא אחרא.
 שבוע טוב.

...

תעשה מה שאתה רק יכול, פדי שהם לא יתגרשו

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת וישלח, י"ז כסלו, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד ... נרו נאיר

בודאי שתעשה מה שאתה רק יכול - פדי שהם לא יתגרשו, מה
 השאלה? הרי רחמנות על הילדים, נשמות טהורות חפות מפשע; הם הרי
 יהפכו לאמללים אם יהיה גט, חס ושלום.

תדבר אל גיסף, תשכנע אותו שלא ישבר את הבית, ותדבר גם אל
 אחותך - שהיא לא תשבר את הבית; שהם לא יעשו את זה לילדים, עשה
 למען יונקי שדים שלא חטאו, עשה למען גמולי חלב שלא פשעו.

אתה בודאי יודע מה מוהרא"ש אומר על דברי חכמינו הקדושים (גטין
 :צ): "כל המגרש את אשתו, אפילו מזבח מוריד דמעות", שואל מוהרא"ש,

למה דוקא המזבח, למה לא המנוחה, השלחן והארון? אלא שהמזבח בוכה, המזבח אומר: "שוחטים כבר מספיק קרבנות ומקריבים אותם עלי, מה אתם עושים פה? אתם שוחטים את הילדים!" ילדים נופלים קרבן בגרושין.

אם החיים קשים להם - גרושין הם לא הפתרון להקל על עצמם; וכי אפשר לברח מהקשיים שיש בזה העולם? העולם הזה הוא כל פלו קשיים; מה העצה? העצה היא - לעשות מה שנכון, לעשות את רצון השם. אשרי מי שיש לו חלק לעצור גט. שבווע טוב.

...

אל תשפח את שקית הספרים שלך, קח אותה אתך לאן שאתה הולך

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר

חזק ואמץ עם השעורים כסדרן שלך, קח אתך שקית ספרים צדה לדרך; חומש ומשניות, תהלים וגמרא; יש כל כך הרבה זמן ביום. היום נסעתי לקריה הלוך וחזור, היה לנו מעמד קביעת מזוזה בבנין החדש של התלמוד תורה עם האברכים שעזרו לקנות את הבנין, היו שני מנגינים של אברכים. לדרך ארזתי כמה ספרים, כך יכלתי ללמד את השעורים כסדרן שלי; ח"י פרקים ויום תהלים. כך תעשה גם אתה, קח אתך את שקית הספרים שלך - כך תספיק ללמד את השעורים כסדרן שלך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (אבות ב, ד): "ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה", אל תאמר כשיהיה לי זמן אז אלמד, יכול להיות שלא יהיה לך זמן; רק אם גונבים זמן, חוטפים פה ללמד קצת ושם ללמד קצת - כך אפשר ללמד.

היום בערב יש חתנה בישיבה, חתן תלמיד הישיבה ופלה תלמידה,

שְׁנֵיהֶם מְרַצִים לְהַתְחַתֵּן בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ. טוֹב יִהְיֶה שְׁתַּגִּיעַ לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינַיִךְ אֶת הַחֲתָנּוֹת בַּיְשִׁיבָה - וְאִז תִּרְאֶה וְתוֹכַח שֶׁלֹּא חָסַר שׁוֹם דְּבָר לַחֲתָנּוֹת הָאֵלוּ; הַחֲתָנּוֹת הָאֵלוּ מְלֹאוֹת טַעַם, טַעַם יְהוּדִי, שְׂמֻחָה יְהוּדִית. כְּשׂוֹמְעִים עַל זֶה מְשִׁיחוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים יְכוּלִים לַחֲשֹׁב שֶׁזֶה מְשֻׁהוּ אֲמִלֵּל, אֲבָל כְּשִׁרְוֵאִים אֶת זֶה בְּעֵינַיִם - רוֹאִים שְׁלֵעֲרָף שְׂמֻחוֹת יְקָרוֹת זֶה מְשֻׁהוּ אֲמִלֵּל. חָבֵל לְבַזּוֹ כֶּסֶף בְּשִׁבִיל הַכֶּמֶה שְׁעוֹת הָאֵלוּ, שֶׁלֹּא לְדַבֵּר כְּשִׂאִין כֶּסֶף, לוֹקְחִים חוֹבוֹת בְּשִׁבִיל כֶּמֶה שְׁעוֹת, וְאִז זֶה מִמֶּשׁ דְּבָר אֲמִלֵּל.

הוֹרִים מְתַמוּטְטִים, הוֹרִים נְהִיִּים חוֹלִים מְחוֹבוֹת, וְאֶפְלוּ אֵלוּ שְׂכָן יֵשׁ לָהֶם כֶּסֶף - יְכוּלִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה כְּדִי לַעְזֹר לְיִלְדִים עִם דִּירָה, וְכַדוּמָה. אַל תִּשְׁכַּח אֶת שְׂקִית הַסְּפָרִים שְׁלֶךְ, קַח אוֹתָהּ אִתָּךְ לְאֵן שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ - כִּךְ תּוֹכַל לְהִסְפִּיק אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלֶךְ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

צָרִיכִים לְנִקּוֹת כָּל הַזְּמַן, שֶׁהַלְּכוּךְ לֹא יִצְטָבֵר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת וַיִּשָּׁב, י"ח כֶּסֶלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

תִּתְבַּוֵּד עַל כָּל הַמַּדּוֹת וְהַתְּאֵאוֹת שְׁלֶךְ; כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְנִקּוֹת אֶת הַבַּיִת כָּל יוֹם, כִּי אִם לֹא - יִהְיֶה בְּלִתי אֶפְשָׁרִי לְהַפְגִּס, הַלְּכוּךְ מְצָטְבֵר וְכוּ' וְכוּ' - כִּךְ צָרִיכִים לְנִקּוֹת אֶת כָּל הָאֲבָרִים, כָּל הַמַּדּוֹת, לְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עַל כָּל פְּרֻט וּפְרֻט.

תִּתְבַּוֵּד דְּקָה אַחַת; בְּדָקָה אַחַת גַּם אֶפְשָׁר לְהִשִּׁיחַ הֵיטֵב אֶת הַלֵּב. לֵךְ לַפְּנֵה לְדָקָה אַחַת וְתִדְבֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

למה שתחשבו שאתם אמא לא טובה?

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

אל תשפילו את עצמכם עם המחשבות האלו וכו'; למה שתחשבו שאתם אמא לא טובה? מה יש כבר להיות אמא טובה לתינוק קטן בגיל שנה?

המחשבות האלו הן מהיצר הרע; הוא מגיע אל נשים צעירות עם המחשבות האלו, הן מתסרות: 'אני אמא לא טובה', 'אני לא טובה לילדים שלי'; עד שנחלשים ולא יכולים להמשיך וכו'.

אל תשפילו את עצמכם, אתם אמא טובה, ואם מישהו אומר לכם משהו רע - אל תעלבו; אל תתייחסו למה שאומרים לכם וכו'.

תבקשו מהשם יתברך על שמחה, תבקשו מהשם יתברך את התפלה הזו: "רבנו של עולם, עזר לי שאהיה בשמחה, שארגיש את השמחה בכל איברי, מפה רגל ועד ראש - עד שאתחיל לרקוד מרב שמחה על החסד הגדול שבראת אותי יהודיה, ושנתת לי את המצוות הקדושות.

אני מבקשת ממך רבנו של עולם, תרחם עלי ותסלק ממני את המרירות והעצלות, שאהיה רק בשמחה ואשמח אחרים, ובזכות השמחה אזכה להכלל בה לגמרי, שיותר לא אראה לפני עיני רק אותך השם יתברך, שאראה וארגיש שאתה הכל, ואין שום דבר בעולם הזה רק אתה בעצמך, ואזכה לתשובה שלמה, מעתה ועד עולם אמן סלה".

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

רבנו יתקן אותנו בתקונים הכי גדולים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

אני שמח מאד לשמע את דרישות השלום הטובות על בית מדרשינו

היכל הקדש ברכפלד, אני אמסר לגבאים שעובדים במסירות נפש לטובת בית המדרש - את דרישת השלום היפה שאתה כותב לי.

חזק ואמץ אחי, יש לנו רבי שהולך לפנינו, אין לנו מה לדאג. רבנו אמר ממש לפני ההסתלקותו (חיי מוה"ר, סימן רכה): "מה לכם לדאג, מאחר שאני הולך לפניכם", רבנו יתקן אותנו בתקונים הכי גדולים, אנחנו רק צריכים להביא אבנים וסיד, ורבנו בונה מהם בנינים נפלאים. (עין חיי מוה"ר, סימן רצג).

אני מאד מחיה את עצמי עם המכתבים שלך; תכתב עוד, אל תמנע מלכתב מכתבים.

...

בית יהודי זה לא משרד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

טוב מאד שאתם כבר לא מביאים את הטלפון הביתה; תשארו חזקים בזה - כך גם הפעל יהיה חזק בזה.

היצר הרע יבוא אליכם עם אלפי פלפולים שכן כדאי להכניס את זה לבית; קודם כל, תוכלו לשלח שאלות לראש הישיבה. שנית, תוכלו להשתמש עם הטלפון לדבר זה ולעגן זה; בכל זאת תשארו חזקים עם הקבלה הזו לא לעשות משרד בבית. בית יהודי זה לא משרד; משרד זה דבר אחד ובית יהודי הוא משהו גבוה הרבה יותר, בית יהודי הוא בית המקדש מעט, מקום שהילדים גדלים וראי שמים ובריאים.

אשרי ההורים שמציתים ושומרים שהבית יהיה נקי מכל הפלים.

...

אנחנו יכולים לפרסם רק אכל עם הכשר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי
קבלתי את מכתבך.

מה שהגבאי אברהם הערש גרו יאיר אמר לך שאם אתה רוצה למכור
דברים ואתה רוצה לפרסם את זה בעתון שלנו - זה צריך להיות עם הכשר,
זה מגיע ממני; אני אמרתי את זה לגבאי, שיותר לא יכניס בעתון דברים
בלי הכשר.

אין לי אתך שום חשבונות אישיים, אין לי חשבונות עם אף אחד, אני
מאד אוהב אותך, אתה מאד חשוב אצלי. אבל את זה אתה צריך להבין,
אנחנו יכולים לפרסם רק אכל עם הכשר, אני לא מחפש לדחף את ההכשר
שלנו, אם יש לך הכשר - אתה יכול להמשיך לפרסם 'בעלון קרית ברסלב'.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

צריכים להתנהג בצניעות גם בחצר פרטית

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי ברסלב, ליבערטי

חס ושלום להתרחץ מחוץ לבית; אפלו שזה בית פרטי וחצר פרטית -
אסור להעמיד אמבטיה מאחורי הבית במקום פתוח, רק אם סוגרים את זה
עם ארבע מחצות; שזה יהיה בקדשה ובטהרה.

אשרי האשה שמתנהגת בעדינות, היא תזכה לבנים צדיקים. כפי
שרבנו אומר (ספר המדות אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים
הגונים".

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אם קשה ללכת לבקר, אפשר להתקשר להורים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

לגבי כבוד אב ואם וכו'; אין שעור לכמות שצריכים לכבד את ההורים. מצות כבוד אב ואם היא מהמצוות החמורות, כל פעם שמכבדים את ההורים מקימים עוד מצוה.

אלא מאי, כשהמספחה מתחילה להתרחב - יוצא שמבקרים פחות, אז כשכבר לא כל כך קל ללכת מפה לשם - אפשר לקיים את המצוה דרך הטלפון; אפשר להתקשר אליהם ולשוחח אתם, ומפעם לפעם הולכים אליהם.

השם יעזור שתצליחו בכל העניינים.

...

כל אלו שהולכים להפצה אהובים מאוד אצל הקדוש ברוך הוא

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ט כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

אשריך שאתה מפיץ את הספרים והקונטרסים שמוהרא"ש כתב בשביל דורנו; חזוק ועצות של רבנו ז"ל איך אפשר לחיות עם הקדוש ברוך הוא, איך אפשר לזכות לחיים מתוקים.

כל אלו שהולכים להפצה אהובים מאוד אצל הקדוש ברוך הוא. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ספר: כשהצדיק הקדוש רבי יצחק מדרוביטש זכותו יגן עלינו נפטר הגיע רש"י הקדוש לקדם את פניו למעלה בשמים ושאל אותו: "אלו מעשים טובים עושה בנך רבי מיכל מזלוטשוב, עד שלמעלה בשמים עושים כזה רעש ממנו?" ענה לו אביו, רבי יצחק מדרוביטש: "הוא משקיע כוחות בתפלתו וכו'", אמר לו רש"י הקדוש: "על זה לבד לא היו עושים ממנו כזה רעש פה בשמים, הרבה צדיקים משקיעים כוחות בתפלתם ולא עושים מהם כזה עסק", ענה ואמר האבא

רבי יצחק: "הוא לומד בהתמדה רבה", ענה לו רש"י הקדוש: "זו גם לא יכולה להיות הסבה פי הרבה צדיקים לומדים בהתמדה רבה את התורה הקדושה, ועל זה לא נעשה כזה רעש", אז הוא אמר: "בגלל החסד והצדקה וכו'", ורש"י עדין לא הסכים אתו, עד שרבי יצחק מדרוביטש אמר לו: "אולי בגלל שהוא מחזיר אנשים להשם יתברך? הוא עוסק בזה מאד חזק", אמר רש"י הקדוש: "היינו דאגני ליה, עכשיו אני מבין כבר מדוע עושים ממנו כזה רעש".

אל תפגס לופוחים עם אף אחד; אתה תעשה את שלך, לך להפצה; תן ספר, קונטרס וכדומה - ותבקש צדקה.

רבי נתן אמר כמה ימים לפני הסתלקותו: "העבדא שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה".

זה יתקן אותך, אתה תתקן את כל הפגמים. רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", כשמחזירים אנשים להשם יתברך מתקנים בזה כל הפגמים של פגם הברית.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ללמוד ספר המדות עם הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ט כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר, תלמוד תורה היכל הקדש טבריה

המלמד כתב לי שבשעת למוד ספר המדות, שאלת מה הפרוש במה שרבנו אומר (ספר המדות אות אכילה חלק ב, סימן יד): "אכילה ושתייה, בא על ידי חק ומשפט".

ראשית אני רוצה להגיד לך, אני שמח מאד שאתה לומד ספר המדות. רבנו ז"ל אמר שספר המדות עשה אותו יהודי; לכן מוהרא"ש הנהיג שילמדו עם הילדים - הן עם הבנים והן בבית הספר עם הבנות - ספר

המדות, כף כל הילדים וגדלו צדיקים גדולים. ובכל אות שלומדים בקשו מהשם יתברך שיזכו להגיע לאותו דבר הטוב ולעקר את הדברים הרעים. הפרוש הוא, הקדוש ברוך הוא נותן לאדם שפע; האדם מקבל אכל ושתיה בזכות שהוא שומר את התורה הקדושה ובזכות זה שהוא מאמין בהשם יתברך שכל מה שהוא עושה זה בצדק. חכמינו הקדושים אומרים (שמות רבה כה, ז) על הפסוק (שמות טז, ד): "הנני ממטיר לכם לחם מן השמים", אמר הקדוש ברוך הוא: מי גרם לכם לאכל מן המן ולשתות מהבאר, מפני שקבלתם את החקים ואת המשפטים, באיזה זכות קבלתם את המן והבאר? כי קבלתם את התורה הקדושה; אם לומדים תורה - זוכים לקבל שפע.

תניצל את שנות ילדותך; לך להתבודדות, תבקש מהשם יתברך שתהיה צדיק. וכשהמלמד בתלמוד תורה מספר ספורי צדיקים - לך לפנה ותבכה אל השם יתברך: "רבנו של עולם, אני גם רוצה להיות צדיק, רבנו של עולם איך זוכים להיות צדיק?" עד שתהיה צדיק גדול. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

רק עכשו התחנתם, מה אתם כבר צריכים לדאג?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ט כסלו, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

רק עכשו התחנתם, מה אתם כבר צריכים לדאג? מה אתם כבר צריכים לחשב על ללכת לרופאים? עוד יהיה לכם משפחה יפה עם ילדים. תאמרו תהלים; תודו ותהללו להשם יתברך ותבקשו על העתיד. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

כְּדַאי לַעֲסֹק בְּהַפְצָה, אֶפְלוּ שְׁמֻקְבָּלִים בְּזִיוּנוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג
 לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר, יְרוּשָׁלַיִם
 קְבַלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִתָּה כּוֹתֵב לִי שֶׁהִיְתָה לְךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה כְּשֶׁהֲלַכְתָּ לְהַפְצָה; מֵה
 אוֹמֵר לְךָ אָחִי הַיְקָר, כְּדַאי וְכַדַּאי לְהַמְשִׁיךְ לַעֲסֹק בְּדַבָּר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה לְהַפְיִץ
 אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְכֻלָּם, אֶפְלוּ שְׁמֻקְבָּלִים בְּזִיוּנוֹת וְכוּ'. רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ
 אֶת גְּדֻלַּת הַבְּזִיוּנוֹת; מֵה אִתָּה יוֹדֵעַ מֵה חֲסִכְתָּ בְּזֵה שְׁבוּי אוֹתְךָ...

שְׁמַעְתִּי מֵאִמִּי תַחֲנִי סְפוּר שְׁמֵסְפָרִים אֶצְלָנוּ בְּמִשְׁפָּחָה. הִיְתָה לָנוּ סִבְתָּא
 צְדָקַת גְּדוּלָה, אִשְׁתּוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵף טִיטְלְבוֹים זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, מְנַפְלַעְמִיץ.
 שְׁפַעַם שְׁכָנָה מְאֹד פָּגְעָה בָּהּ; הַשְׁכָּנָה נִכְנָסָה לְבֵית וּפְגָעָה בָּהּ, הִיא אָמְרָה
 לָהּ: "אִתָּ עוֹשָׂה אֶת עֲצֻמְךָ צְדִיקָה, כָּלֵם מְדַבְּרִים עָלֶיךָ, כָּלֵם יוֹדְעִים שְׂאֵת
 לֹא צְדִיקָה"; הִיא מְאֹד נֶעְלָבָה וְהִיא הִתְחִילָה לְכַבּוֹת.

לֹא עָבְרוּ כַּמָּה יָדְקוֹת, וּבַעַל הַדִּירָה דוֹפֵק בְּדַלַּת וְאוֹמֵר לָהּ: "תּוֹךְ כַּמָּה
 יָמִים אִתָּ צְרִיכָה לַעֲזוֹב אֶת הַבֵּית, אִתָּ לֹא יְכוּלָה לְגוֹר כָּאֵן יוֹתֵר"; הִיא
 הִרְגִּישָׁה שֶׁהִיא מִתְעַלְפֶּת, הִיא בְּכַתָּה, וּמֵרַב צָעַר הִיא נִרְדָּמָה. הִיא רוֹאָה אֶת
 אָבָא שְׁלָה בַּחֲלוּם, אָבִיָּה רַבִּי יַחְזֵקָאֵל שְׂרָגָא ז"ל מְקַלָּאֵסְנָא, שְׂאוֹמֵר לָהּ:
 "אֲנִי כֹךְ מִתְבַּיֵּשׁ שְׂאֵת בּוֹכָה, אֲנִי הִבֵּאתִי אֶת זֶה עָלֶיךָ; גְּזָרָה קָשָׁה נִכְתְּבָה
 עָלֶיךָ, הֵיית צְרִיכָה לַעֲזוֹב אֶת הָעוֹלָם, הִחְלַפְתִּי אֶת זֶה לְכֶסֶף קָטָן, אֲנִי
 מִתְבַּיֵּשׁ לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים שְׂאֵת בּוֹכָה; תִּאֲמִינִי שֶׁהַכֹּל רַק לְטוֹבַתְךָ", אָבָא
 שְׁלָה אוֹמֵר לָהּ בַּחֲלוּם: "אֲנִי נוֹתֵן לְךָ סִימָן שְׂזָה אֲמַתִּי, כְּשֶׁתְּעוֹרְרִי -
 הַשְׁכָּנָה תָּבוֹא לְפִיִּס אוֹתְךָ, וּבַעַל הַדִּירָה יָבוֹא לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵת יְכוּלָה
 לְהַשְׂאֵר".

הִיא מִתְעוֹרֶרֶת מֵהַשְׁנָה, הִיא כְּבָר נִרְגָּעָה קָצַת. תּוֹךְ חֲצִי שְׁעָה הַשְׁכָּנָה
 מְגִיעָה וּמְבַקֶּשֶׁת סְלִיחָה, הִיא אוֹמְרֶת: "טְעִיתִי, לֹא עָלֶיךָ מְדַבְּרִים, מְדַבְּרִים
 עַל אִשָּׁה אַחֲרֵת, אִתָּ כֵּן אִשָּׁה כְּשֶׁרָה". שְׁעָה לְאַחַר מִכֵּן מְגִיעַ בַּעַל הַדִּירָה
 וְאוֹמֵר לָהּ: "סְלִיחָה, חֲשַׁבְתִּי שְׁמֻדְבָּרִים נִגְדָּכֶם, אִתָּם כֵּן יְכוּלִים לְהַשְׂאֵר
 לְגוֹר כָּאֵן".

אחי אהובי, תמשיך ללכת להפיץ את הספרים והקונטרסים הקדושים שמוהרא"ש כתב בשביל הדור שלנו, ואם אתה מקבל בזיון תבקש מהשם יתברך: "רבוננו של עולם, תסלח לי על העברות שלי".
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אף אחד בעולם לא מבין את הצער שיש לבחור

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת וישב, כ' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

מי מבין את צערו של בחור? אף אחד בעולם לא מבין את הצער שיש לבחור, אף אחד, אף אחד. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו כותב: "אין צער בצערו של בחור", אין עוד כאב ככאבו, הוא כל כך רוצה להיות ירא שמים, טהור, והוא כל הזמן נופל בפגם הברית, החיים כל כך מרים לו.

אבקש ממך אחי היקר, אל תתאש; אפלו שפכר הציעו לך כל כך הרבה שדוכים, כבר נפגשת עשרות פעמים, ובכל פעם קבלת עוד תשובה שלילית, בכל זאת תתאחז באמונה בה'. תאמין בהשם יתברך, שלא יהיו לך קשיות על הקדוש ברוך הוא, וגם אל תאשים אף אחד. אתה טוב וראוי, ואם כלם אומרים עליך לא, תודה עוד פעם להשם יתברך, ותבקש ממנו עוד פעם: "רבוננו של עולם, תרחם עלי, אני כבר כל כך רוצה להתחתן".

...

להתלבש לא צנוע לא גורם להיות שמח

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וישב, כ' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי', תלמידת בית פיגא

כשאתם באים לבית הספר בית פיגא - אתם באים בלבוש מאד עדין, מלא טעם; הלואי שתתלבשו כך גם ברחוב ובשמחות וכו'. כל אלו

שמתלבשות חשוף, קצצר וצמוד - כְּדֵי לְהוֹצִיא אֶת הָעֵינַיִם שֶׁל אַחֲרִים - הֵן לֹא שְׂמֵחוֹת, הֵן עוֹשׂוֹת אֶת עֲצָמָן שְׂמֵחוֹת.

ראו להגיד כל יום תהלים; תשתדלו להגיד את יום התהלים בכל יום, או כמה שאתם יכולים, ותבקשו מהשם יתברך: "רבונו של עולם, עזר לי שאהיה שמחה, שאהיה מרצה. שאף פעם לא אעזב אותך, שאשארא באמונה; אני בעלי והדורות אחרי".

...

אחרי החתונה תמשיך ללמד כל יום משניות

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת וישב, כ' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד יקירי ... גרו יאיר

מזל טוב לשדודך שלך, יעזר השם יתברך שתקים בית נאמן בישראל.

כבר סימת כל כך הרבה פעמים משניות, ששים ושמונה פעמים כבר סימת ששה סדרי משנה; עכשו אתה חתן ואתה הולך להתחתן, אז תמשיך עכשו ללמד כל יום משניות, כך תהיה שמור מכל רע, אתה תהיה שמור מהיצר הרע.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (עבודה זרה ה:): "אשריהם ישראל, בזמן שעוסקין בתורה ובגמילות חסדים, יצאם מסור בידם ואין הם מסורים ביד יצרם".

תודה ותהלה להשם יתברך על החסד גדול שמצאת שדודך, ותבקש מהשם על ההמשך; על כל צעד ושעל.

...

יש דרך לצאת מהרגלים רעים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וישב, כ' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... גרו יאיר

אם אתה רוצה לצאת מהמצב המר שלך, מהסבך הנורא שנפלת אליו,

לפגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן - תתחיל ללמד את ספר רבנו. תקבע לך שעור בספר לקוטי מוהר"ן, בהשיחות ובספר המדות; שם תמצא עצות וחזונו איך לעזוב את המעשים הרעים, וזה ינפח בך תקנה גדולה.

מיד יהיה רעש, ההורים שלך יתחילו למחות: 'מה זה צריך להיות שאתה לומד ספרים של ברסלב'; חס ושלום לענות, חס ושלום להתנכח אתם. ההורים שלך לא יודעים מה עובר עליך; אם הם היו יודעים שאתה חוטא בעברה הזו, אתה פגום מכה רגל ועד ראש - הם היו נושאים אותך על הכתפיים ומביאים אותך אל רבנו. ההורים שלך רוצים רק את טובתך, הם לא יודעים מה עובר עליך; אף אבא ואמא לא יודעים מה הילדים שלהם סובלים, ואיך הם נופלים בקדשה.

אם אבא שלך לא מרשה לך ללמד לקוטי מוהר"ן - תגיד לו בדרך ארץ גדולה: "אבא, כל החיות שלי, כל החיים שלי - זה הספר לקוטי מוהר"ן; כל מה שאני עושה, וזה שאני מכבד אתכם - הכל מגיע מהספר הזה; הלאמוד שלי, התפלה שלי - הכל הוא הספר הזה"; כך הם יעזבו אותך, אבל אתה רק תכבד ותעריך אותם.

עוד דבר חשוב תעשה כדי לצאת מהרגילות הנוראה שלך. לך למקום ריק שאין שם אף אחד; זה יכול להיות בחדר שלך, זה יכול להיות בבית המדרש, במשרד וכו' - ותשיח את לבך אל השם יתברך בשפה שלך, באידיש; תספר להשם יתברך מה עובר עליך, שאתה נופל בנאוף, שאתה נופל בהוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, תבכה אליו שירחם עליך, שיקרב אותך אליו, אל התבייש, תספר לו כל דבר.

והעקר תתחזק להיות בשמחה; אפלו שאין לך כלום, אתה רואה את עצמך אבוד מכל הפונונים - תשמח בזה שאתה יהודי, אתה מהול, אתה מאמין בהקדוש ברוך הוא, ועוד הרבה דברים טובים שיש בך.

השבת לא אהיה בווייליאמסבורג, אני נוסע עם הבחורים שאוספים כסף לישיבה, אני נוסע אתם לשבת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִהְיֶה מְחַר שְׁעוֹר לִיל שְׁשֵׁי הַשְּׁבוּעֵי בַּיְשִׁיבָה; בֹּא לְשַׁעוֹר
לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְכַוֵּן לְחַג חֲנֻכַּת הַקִּדוּשׁ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָיִים.

...

יְלָדִים צְרִיכִים אֶת הָאֵמָא כְּשֶׁהֵם לֹא מְרַגְּשִׁים טוֹב
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת וַיֵּשֶׁב, כ' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲנִי'
קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אִם הַיְלָדִים שְׁלַכְּם לֹא מְרַגְּשִׁים טוֹב - קָחוּ מִמֵּלֶאֶת מְקוֹם לְעִבּוּדָה
שְׁלַכְּם, וְתִשְׁאָרוּ בְּבֵית עִם הַיְלָדִים.
חָשׁוּב לַיְלָדִים שֶׁהָאֵמָא תִּהְיֶה אִתָּם בַּיָּמִים שֶׁהֵם לֹא מְרַגְּשִׁים טוֹב.
הָעִבּוּדָה תִּסְתַּדֵּר בְּלִעְדֵיכֶם, בְּרִיאוֹת הַיְלָדִים מְגִיעָה לְפָנֵי הָעִבּוּדָה.
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ זֶה רְפוּאָה לְכָל הַבְּעִיּוֹת; כַּמָּה שִׁיּוֹתָר
מוֹדִים וּמְהַלְלִים, שָׂרִים וְרוֹקְדִים לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ - בְּאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנָיִים.

...

לְהַרְגִיל אֶת הַיְלָדִים לְעִבּוֹר עַל הַפְּרֻשָּׁה בְּכָל יוֹם
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת וַיֵּשֶׁב, כ' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר, יְרוּשָׁלַיִם
קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אֲצַלְנוּ בְּאִמְרִיקָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ יֵשׁ מְלַמְּדִים שְׁנוֹתָנִים זְמַן כָּל
יוֹם לַיְלָדִים לְעִבּוֹר עַל הַפְּרֻשָּׁה; בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי -
וְכֵן הֲלָאָה. זֶה דְּבַר טוֹב שֶׁמְרַגְּלִים אֶת הַיְלָדִים שֶׁיַּעֲבִרוּ עַל הַפְּרֻשָּׁה שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגְּמוּ מִחֻלְק לְפִי יְמוֹת הַשְּׁבוּעָה, כִּף הֵם יַעֲשׂוּ אֶת זֶה כָּל חַיִּיהֶם.

מְלַמֵּד חַיֵּב לְסַפֵּר כָּל יוֹם סְפוּרֵי צְדִיקִים לְיְלָדִים, זֶה מְכַנֵּס בְּיְלָדִים חֶשֶׁק גָּדוֹל; הֵם מִתְחִילִים לְהִתְגַּעְגַּע וּלְהִשְׁתַּוְּקֵק לְהִיּוֹת צְדִיק.
תְּדַבֵּר אֶל הַיְלָדִים מְצְדִיקִים, תְּסַפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים. רַבְּנוּ סֵפֶר שְׂפָשָׁהוּא הָיָה יָלֵד הוּא שָׁמַע הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, זֶה נִכְנָס לוֹ לִלְבָב וְהוּא הִתְחִיל לְהִתְגַּעְגַּע וּלְרַצּוֹת לְהִיּוֹת צְדִיק; כִּי כְּשִׁילָד שׁוֹמֵעַ סֵפֶר שֶׁל צְדִיק הוּא מִתְחִיל לְהִתְגַּעְגַּע: 'גַּם אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת צְדִיק'.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

יִישַׁר פֶּחַ גָּדוֹל שֶׁהֵחִייתֶם אֶת אַרְגוֹן הַנָּשִׁים
בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - ד' פְּרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲנִי'
קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

יִישַׁר פֶּחַ גָּדוֹל שֶׁהֵחִייתֶם אֶת אַרְגוֹן הַנָּשִׁים, לְהַכְנִיס כֶּסֶף לְמוֹסָד. תּוֹדָה
גַּם שְׂאֵתֶם מְחַזְּקִים אֶת הָאַרְגוֹן "בְּגִינוֹ", הַשֵּׁם יִשְׁלַם לָכֶם בְּנִחַת אֶצֶל הַיְלָדִים
שְׁלָכֶם.

אֲנִי רוֹצֶה לְהַבְהִיר אֶת דַּעְתִּי, שְׁלֹא יַחֲבִיבוּ אֶת הַנָּשִׁים לְתֵרֵם בְּכַרְטִיס
אַשְׂרָאִי שֶׁמְחַיֵּב אוֹטוֹמַטִית כָּל שָׁבוּעַ. אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִסְחָטוּ אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִכְנִיסוּ אוֹתָם לְחֻבוֹת, אֶלָּא לְבַקֵּשׁ בְּתוֹר נְדָבָה. אִם יֵשׁ כֶּסֶף
שְׂיִכְנִיסוּ לְקַפָּה, אֲבָל לֹא שׁוֹהַ יֵרֵד בְּאַפְּן אוֹטוֹמַטִי גַם בְּזִמְנִים שְׂאִין כֶּסֶף.
תִּתְחַזְּקוּ בַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, מֵה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים - תִּבְקָשׁוּ מֵהַשֵּׁם
יִתְפָּרֵךְ; וְתִרְאוּ נִסִּים גָּדוֹלִים.

...

הלואי ופעלת כל טוב

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת וישב, כ"א כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד יקירי אהובי ... שליט"א, דומ"ץ דקהלתנו

אני רוצה לכתב לך חדושי תורה שנתחדשו לי כשלמדתי עם בני, הי"ד, יניק וחכים, נחמן נחן.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ברכות ד, ג) רבי יוחנן מסביר למה חכמינו תקנו את הברכות של תפלת שמונה עשרה, "כנגד שמונה עשרה ציווין שפתוב בפרשת משפן שני", כנגד שמונה עשרה הפסוקים שפתוב בפרשת פקודי (שמות לט-מ): "כֹּאשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה", בהקמת המשפן.

לכאורה, מה ההשואה בין התפלה - למשפן? בפשטות ההשואה הוא כי תפלה היא במקום קרבנות שמקריבים במשפן, אבל עם ההקדמות של רבנו ז"ל אפשר להבין את זה טוב מאד.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן ב): "וכל תפלה ותפלה שכל אחד מתפלל, הוא בחינת איבר מהשכינה, שהם איברי המשפן" כשמתפללים גורמים להשראת השכינה בעולם, ומהתפלות נבנה המשפן, כי המשפן הוא הרי העדות שהשכינה שורה בעם ישראל, לכן חכמינו תקנו שמונה עשרה ברכות כנגד שמונה עשרה פעמים שפתוב שמשה רבנו עשה כֹּאשֶׁר צִוָּה ה', התפלה בונה את המשפן; כשיהודי מתפלל להשם יתברך, הוא מבקש ממנו כל מה שהוא צריך - השכינה יורדת אליו, וכאלו נבנה בית המקדש אצלו, והבין למעשה.

עוד דבר יפה ראינו בשעת הלמוד. חכמינו הקדושים אומרים (שם, הלכה א): "אמר רבי מנא, רמז לתלמיד חכם, שאדם צריך לומר לרבו תשמע תפלתך", יש גסח: "שאדם צריך לומר לחברו אחר תפלתו, תשמע תפלתך", שיתקבלו תפלותיך. כאן המקור שמקבל להגיד אחרי שמתפללים במקומות הקדושים וכדומה: "זאלסט האבן געפוע'לט אלעס גוטס", "הלואי ופעלת כל טוב", כי בפסוק כתוב: "יענך ה'", לא "עננו ה'", אלא שהקדוש ברוך הוא יקשיב לך, וק"ל.

הלואי שתכתב לי את החדושים שלך, ומקבלין דין מן דין.

...

תעשה שתי דברים בכל פעם לפני שאתה נוסע ברכב שלך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת וישב, מברכים החדש, כ"ב פסלו, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... גרו זאיר

קבלתי את מכתבך.

אם נכנסת עם הרכב שלך ברכב אחר - העצה היא לא להפסיק לנהג; אתה יכול להמשיך לנהג ותמשיך לנהג, ואם אתה רוצה לנדה שנה לא יקרה עוד פעם - תעשה שתי דברים לפני שאתה נוסע.

ראשית, בכל פעם שאתה נוסע ברכב שלך - תגיד תפלת הדרך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות כט): "כשאתה יוצא לדרך, המלך בקונך, וצא" לפני שאתה יוצא לדרך תבקש רשות מהשם יתברך תגיד תפלת הדרך ואחר כך צא לדרך; מוהרא"ש אומר שיאמרו תפלת הדרך בכל פעם שונכנסים לרכב, אפלו שלא נוסעים מחוץ לעיר, ואפלו עשרים פעם ביום - שיאמרו בכל פעם תפלת הדרך, אבל לא לסיים את הברכה בשם השם, שיאמרו את הברכה "ברוך אתה שומע תפלה" - בלי שם השם; כך תעשה.

שנית, תן צדקה. רבנו אומר (ספר המדות אות דרך, סימן ח): "כשתלך בדרך, תתן קדם לצדקה", אנשי שלומנו מחזיקים ברכב קפה, ובכל פעם ופעם לפני שיוצאים לדרך - מכניסים פרוטה לקפה ומבקשים מהשם יתברך שיחזרו בשלום.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

בא לְבֵית הַכְּנֶסֶת עִם כְּבוֹד, בֵּא לְבֵיתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם דְּרוֹךְ אֶרֶץ
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת מִקֵּץ, כ"ה כְּסֵלוֹ, א' דְּחִנּוּכָה, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

תִּכְבֵּד אֶת בֵּית הַמְדַרְשׁ, בֵּא לְתַפְלָה עִם כּוֹבֵעַ וְחִלְיָפָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תַּפְלָה, סִימָן כה): "מִצְוָה לְהִיּוֹת לוֹ בְּגָדִים מְכַבְּדִים בְּשַׁעַת
הַתַּפְלָה", כְּמוֹ שֶׁרְאוּי לְעִמּוֹד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ כּוֹתֵב, שֶׁהוּא הַתְּבוּנָן אִיךְ רַבּוֹ
הָאֲרִיז"ל מְגִיעַ לְבֵית הַכְּנֶסֶת; כִּשֶׁהוּא הִגִּיעַ לִפְתַּח בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחַז בּוֹ רַעַד
מְרוֹב פֶּחַד, שֶׁהוּא נִכְנָס עֲכָשׁוֹ לְבֵית שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא; בֵּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת
לְתַפְלוֹת עִם דְּרוֹךְ אֶרֶץ, עִם כְּבוֹד.

אֲנִי כּוֹתֵב אֶת הַמְּכַתֵּב בְּשִׁבְלֶךָ, לֹא שֶׁתִּלְךָ לְהַגִּיד לְאַחֵרִים אִיךְ לְבוֹא
לְבֵית הַכְּנֶסֶת. לֹא לְכָל אַחַד אֶפְשָׁר לְהַגִּיד אִיךְ לְהַתְנַהֵג, לֹא אֶצֶל כָּל אַחַד
כָּבֹד הִגִּיעַ הַזְמָן, לִפְעָמִים צְרִיכִים לְחִכּוֹת עַד שֶׁהַשְּׁנִי מְקַבֵּל מוֹחִין וְכוּ', אֲבָל
לְךָ אֲנִי אוֹמֵר: "בֵּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת עִם כְּבוֹד, בֵּא לְבֵית שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּדְרוֹךְ אֶרֶץ".

בֵּית הַכְּנֶסֶת הוּא לֹא מְשֻׁרָד, בֵּית הַכְּנֶסֶת הוּא הַבֵּית שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא; בֵּית הַמְּקַדָּשׁ מְעַט שְׂאֵדָם מְגִיעַ לְשֵׁם לְהַתְפַּלֵּל עַל עֲצָמוֹ, עַל הַמְּשַׁפְּחָה
וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

בְּשִׁבְתָּ אֶהְיֶה אִם יִרְצֶה ה' בְּקִרְיָה עִם הַיְשִׁיבָה; שְׁבַת חֲנֻכָּה הִיא זְמַן
הַתְּאַסְּפוֹת אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.
חֲנֻכָּה שְׂמַח וּמְאִיר.

...

מה תְּרוּיַח מְלֵהוּיּוֹת שְׁבוֹר?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת מִקֵּץ, כ"ו כְּסֵלוֹ, ב' דְּחִנּוּכָה, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מה קוֹרָה אֶתְךָ? מה אֶתָּה כָּל כֶּף שְׁבוֹר? חֲכָמָה לְהִיּוֹת שְׁבוֹר? חֲכָמָה

להיות שמח, חכמה היא לקום ולהתחיל מחדש. רבנו ז"ל אמר פעם:
 "חכמה להפיל יהודי? חכמה להרים יהודי!" הפונה היא גם לאדם בעצמו;
 צריכים להתרומם, ואם שוב נפלו - מתרוממים שוב.

גם חנכה מראה לנו שנחפש את הטוב, שנחפש את פד השמן ונעשה
 מזה חג, לא לחפש את שאר השמנים שטמאו אותם; אדם צריך לחפש
 בעצמו דברים טובים ולהחיות את עצמו בזה.

מה תרויח מלהיות שבור? מה תרויח מלהיות מצבוח? תהיה
 בשמחה, צא ברקוד - שלא עשני גוי! מוהרא"ש מספר לנו כל כך הרבה
 פעמים את הספור מבעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו, איך הוא החיה את
 עצמו עם שלא עשני גוי. הספור מובא מהצדיק, הרב הקדוש רבי צדוק
 הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו (פרי צדיק חג השבועות, אות יג). הצדיק הקדוש
 בעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו היה אומר כל יום את ברכות השחר
 בקול רם, יום אחד הוא דלג על ברפת "שלא עשני גוי", נגש אליו
 משהו ואמר לו: "רבנו, החסרתם ברכה אחת, ברפת שלא עשני גוי",
 ענה לו בעל הקדשת לוי: "כבר ברכתי היום את הברכה הזו! כשקמתי
 בבקר הייתי מאד שבור, לא הצלחתי למצא שום דבר שאוכל להתחזק
 ולהחיות בו את עצמי, עד שחשבת לי לעצמי: 'אני הרי יהודי, אני לא גוי',
 ומרב שמחה לא יכלתי להתאפק, ומיד אמרתי ברכת: 'שלא עשני גוי';
 עם זה החייתי את עצמי"; מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אומר לנו, הרי
 שבודאי שאנחנו אנשים פשוטים צריכים להחיות את עצמנו עם שלא
 עשני גוי.

לגבי מסבות חנכה; תזהר שזה יהיה עם יראת שמים, תזהר לא לאבד
 את קדשת החנכה; אם צריכים ללכת משום כבוד אב ואם זה צריך להיות
 באפן שמור וכו'.

חנכה שמח ומאיר.

...

חסדי השם שיש לנו מוסדות לילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ו כסלו, ב' דחנכה, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

הגם הכי גדול שיש לנו הוא, שיש לנו מוסדות לילדים שלנו שלומדים
אתם בדרך שמוהרא"ש למד אותנו.

כמה עלינו להודות להשם יתברך על החסד הגדול שהילדים שלנו
יושבים עם מלמדים יראי שמים, שחיים עם רבנו, מלמדים שהולכים
למקנה, מלמדים שמתבודדים, מלמדים שלומדים שעורים פסדן בכל
התורה כלה, מלמדים ששומרים על כבודו של כל ילד.

כך גם בבית פינא; מורות שאוהבות כל בת ובת ומכניסות אהבה
בבנות ללכת בדרך התורה.

לפני שנים זה לא היה; כשאני התקרבותי אל מוהרא"ש ידענו שזה
משהו שלא עובר לילדים, זה סוד לעצמנו בלבד, אמרו לנו בפרוש
שצריכים להשתייך לקהלות גדולות בגלל הילדים, ובסתר אנחנו יכולים
לקחת חזוק ממוהרא"ש, וחסדי השם שיש לנו מקום לילדים שלנו, שהם
יגדלו עם רבנו, יגדלו בתמימות ובפשיטות, יגדלו עם ספורים של תפלה;
שזה יהיה החיים שלהם.

חנכה שמח ומאיר.

...

תן דמי חנכה למלמדים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מקץ, כ"ז כסלו, ג' דחנכה, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

תן דמי חנכה למלמדים של הילדים שלך, ואם אין לך מה לתת -
לפחות תתיחס; תן להם משהו, אפילו משהו קטן. גם בבית המקדש היה
כך, מי שלא היה לו כסף לקנות קרבן יקר - הביא עוף.

תתיחס למלמדים של הילדים שלך, תתבונן לרגע מה עובר עליהם

ביום אחד עם הילדים; הם יושבים במסירות נפש מהבקר עד אחר הצהריים, עם הילדים שלך ועוד ילדים; הם עובדים קשה מאד, תראה להם קצת הכרת הטוב.

כמו כן פשמתקשרים אליך מהמוסד שתשלם שכר למוד - תתיחס, רק כך אתה תצליח עם הילדים. מוהרא"ש כותב מאד בחרופות להורים שמתעלמים משכר למוד, כמו כן מספרים שהצדיק הרבי מסאטמער זכותו יגן עלינו שאל פעם את ההנהלה למה לא כל ההורים משלמים שכר למוד, כמו שמשלמים דברים אחרים, כגון חשמל וגז, וכדומה, אז אמרו לו, כי את הדברים האחרים אם לא משלמים - מנתקים את זה; אם לא משלמים חשמל - מנתקים את החשמל, ואם לא משלמים גז - מנתקים את הגז, אז הרבי אמר: "מי אומר שבשכר למוד זה לא כך? בשכר למוד גם כן מנתקים את הסייעתא דשמיא מהילדים שיצליחו ויגדלו יהודים כשרים".

אם מתקשרים אליך מהמוסד - תסדר תכנית לתשלום שכר למוד; ושלא תתעלם.

חנכה הוא זמן של חנוף, חנפה הוא זמן של לעשות חשבון'מה אני עושה עם הילדים שלי?' הצדיק, הרבי הרש"ב מליובאוויטש זכותו יגן עלינו אמר לתלמידים שלו הוראה חריפה: "כמו שיש ליהודי חיוב בכל יום להניח תפלין, כמו כן יש לכל יהודי חיוב לעצור חצי שעה כל יום, ולחשב על חנוף הילדים, ולעשות כל מה שאפשר כדי להיות בטוח שהילדים ילכו בדרך שמחנכים אותם".

אני כבר נמצא בקריה, אהיה בקריה עד אחרי שבת חנפה, שעור ליל ששי השבועי יהיה השבוע בקריה.

בכל פעם שאני מגיע לכאן אני מתרגש שוב מהקהלה היפה, מהחסד, מהיראת שמים, מהמשפחות העדינות.

חנכה שמח ומאיר.

...

יְהוּדוּת לֹא תְלוּיָה בְטַעַם וּרְגֵשׁ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת מִקֵּץ, כ"ז כִּסְלוֹ, ג' דְּחִנּוּכָה, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

תְּדַלִּיק בְּלִי רֵגֶשׁ, תְּדַלִּיק בְּלִי טַעַם; יְהוּדוּת לֹא תְלוּיָה בְטַעַם, בְּרֵגֶשׁ,
יְהוּדוּת הִיא - לְצִיַּת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, לְעֲשׂוֹת רְצוֹן הֵשֵׁם; אִם הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
מְצַנֶּה לְהַדְלִיק אֶת הַמְּנוּרָה - מְדַלִּיקִים אֶת הַמְּנוּרָה.

בְּוֵדָאֵי שְׁמִשְׁתְּדַלִּים לְעֲשׂוֹת הַכֹּל עִם טַעַם, עִם רֵגֶשׁ, אַכְּל אִם הַכֹּל כְּבוּי,
הַכֹּל חֲשׂוּף, אֵין שׁוּם טַעַם שֶׁל חִנּוּכָה - מְדַלִּיקִים אֶת הַמְּנוּרָה כְּפִי הַהֲלָכָה,
לְמִטָּה מְעַשְׂרָה טְפָחִים, בְּדִרְגָּה הַכִּי נְמוּכָה. וְאִם מְרַגְּשִׁים שְׁנַזְרְקוּ מִחוּץ
לְקַדְשָׁה, שְׁנַזְרְקוּ מִהַחִנּוּכָה - מְדַלִּיקִים אֶת הַמְּנוּרָה כְּפִי הַהֲלָכָה, בְּרִשׁוֹת
הַרְבִּים מִחוּץ לְקַדְשָׁה, וְאִם הַכֹּל חֲשׂוּף - מְדַלִּיקִים אֶת הַמְּנוּרָה כְּפִי הַהֲלָכָה,
בְּעָרֵב בְּעַת הַחֲשָׁכָה.

קַח אֶת הָעֶצֶה שֶׁל רַבְּנוֹ, לֶךְ לְפָנֶיךָ וְתִתְאַנַּח אִיזוֹ מְלָה, תִּגִּיד: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, מְתִי כְּבֹר אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי? אֲנִי כֹל כֶּךָ רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר, אֲנִי
כֹּל הַזְּמַן נוֹפֵל, אֲנִי כְּבֹר לֹא יְכוּל, אֲנִי לֹא רוֹאֶה דְרָךְ אִיךְ אֲנִי יְכוּל לְחַזֵּר
וְלְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר וְקַדוּשׁ, תִּרְחַם עָלַי, תַּעֲזֹר לִי".

חִנּוּכָה שְׂמִחַת וּמְאִיר.

...

אַתָּה נִרְאָה טוֹב מְאֹד עִם הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת שֶׁלְךָ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת מִקֵּץ, כ"ח כִּסְלוֹ, ד' דְּחִנּוּכָה, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

תְּסַמְךָ עַל הַקַּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַל תִּפְחַד; הַקַּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדוֹל מְאֹד,
בְּמַהְרָה אַתָּה תִּצָּא מִכָּל הַבְּעִיּוֹת.

חִזַּק וְאַמֵץ עִם הַצֵּלָם אֱלֹקִים שֶׁלְךָ - הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת שֶׁלְךָ; זֶה יְכִיא לְךָ שֶׁפַע
גְּדוֹל. אַתָּה נִרְאָה טוֹב מְאֹד עִם הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת שֶׁלְךָ, אַל תַּחְתֵּן, אַל תִּקְצֵץ וְאַל
תַּעֲשֶׂה כְּלוּם, תִּמְשִׁיךְ לְגַדֵּל אֶת הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת שֶׁלְךָ וְתַהֲיֶיהָ גְּאֵה בְּזָה.

זָקֵן וּפְאוֹת הֵם עֵקֶר הַיְהוּדוּת. כְּפִי שֶׁהַצְדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר (לקוטי
הַלְכוֹת גְּלוּת הַלְכָה ג', אוֹת ב'): "עֵקֶר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזָקֵן וּפְאוֹת,
וּבְהֵם נִכְרַ הַיְהוּדִי כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַף ה', מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ
חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר חֵס וְשְׁלוֹם בְּאֵלָקִי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכַּפִּירָה הוּא
שְׂמִשְׁלִיף חֵס וְשְׁלוֹם מֵעַלְיוֹ הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאֵמַת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְדוֹשׁ
הוּא תְלוּי בְּזָקֵן וּפְאוֹת", עַיִן שָׁם יוֹתֵר בְּאַרְיֵכוֹת.
הַיּוֹם בְּעָרֵב הַשַּׁעוֹר יִהְיֶה בַקְרִיָה בְּלִיבְעָרְטִי.
חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ וּמְאִיר.

צְרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק לֹא לַעֲזֹב אֶת רַבְּנוּ ז"ל
בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ פְּרִשַׁת מַקֵּץ, כ"ט כְּסֵלוֹ, ה' דַּחֲנֻכָּה, שְׁנַת
ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

שֶׁבַת חֲנֻכָּה הִיא זְמַן שֶׁהָיוּ בָּאִים אֶל רַבְּנוּ. רַבְּנוּ הַבְּטִיחַ (חַי מוֹהֲר"ן, סִימָן
קא; פְּעֻלַת הַצְדִּיק, סִימָן תתמו) מִי שְׂיָבֹוא אֵלָיו בְּשִׁלְשַׁת הַזְּמַנִּים הָאֵלֶּה: רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
שֶׁבַת חֲנֻכָּה וְשָׁבוּעוֹת - נִצָּל מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ. אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו אַכֵּן עוֹשִׂים כֶּן,
מִתְאַסְּפִים בְּשִׁלְשַׁת הַזְּמַנִּים הָאֵלֶּה. עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְאוּמָן,
וּבִשְׁנֵי הַזְּמַנִּים הָאַחֵרִים מִתְאַסְּפִים לְהַתְּפַלֵּל עִם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב.

צְרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק לֹא לַעֲזֹב אֶת רַבְּנוּ ז"ל. הַסְּמִיךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחַד
כְּשֶׁמִּתְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ, הוּא לֹא רוּצָה שְׂיִהְיֶה אֲצֵל רַבְּנוּ, הוּא עוֹשֶׂה הַכֵּל כְּדִי
לְהַרְחִיק אֶת הָאָדָם מֵרַבְּנוּ; לְאַחַד הוּא גֹרֵם בְּלִבוֹלִים, לְשֵׁנֵי חֲלִישוֹת הַדַּעַת,
וְכֶן הוּא מְגִיעַ אֶל כָּל אֶחָד בְּתַחֲבוּלָה כְּדִי לְמַשׁוֹף אוֹתוֹ מֵרַבְּנוּ.

הִיָּה פַעַם אֲצֵל רַבְּנוּ יְהוּדִי ר' לִיפָא, סוֹחֵר גְּדוֹל יְהוּדִי כָּשֵׁר. פַּעַם הוּא
נָסַע אֶל יְרִיד גְּדוֹל לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים, הוּא נָסַע קֹדֶם אֶל רַבְּנוּ לְקַבֵּל בְּרָכָה, הוּא
הִיָּה בְּשֶׁבַת אֲצֵל רַבְּנוּ. בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית הוּא חָפָה בְּקוֹצֵר רוּחַ שְׂרַבְּנוּ יִסִּים
כְּבָר אֶת הַתּוֹרָה כְּדִי שְׂיִוָּכַל לְנַסֵּעַ לְיְרִיד לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף, וּרַבְּנוּ הָרִי רָאָה הַכֵּל,
אִז הוּא רָמַז לוֹ בְּאֵמָצַע הַתּוֹרָה שְׁכַתּוֹב בְּתַקּוּנֵי זוֹהַר (תַּקּוּן ג' מִהַתְּקוּנִים

האחרונים): "תנייכת בהון בעותרא בהאי עלמא, ולכתר, קטילת בהון", הכסף צוחק אל האדם בצעירותו ואחר כך זה הורג את האדם; רבנו רצה לרמז לר' ליפא שלא הכל זה כסף וכו', אבל ר' ליפא נעלב מזה, הוא עזב את רבנו וכבר לא חזר יותר.

כשרבי נתן פגש אותו, הוא שאל אותו: "ליפא, לאיפה ברחת, עמנו הייתם!" ענה לו רבי ליפא: "רבנו ביש אותי", כשהוא מתפונן לתורה שרבנו אמר אז ורמז לו בתוך התורה, אומר לו רבי נתן: "ליפא! רבי כזה עוזבים? ! אם רבנו יקח מקל עבה ויכה אותי - גם אז לא אעזב את רבנו!"
במוצאי שבת נתאסף בכנין התלמוד תורה בקריה להודות ולהלל, להודות להשם יתברך על החסדים הגדולים, שאנחנו מקרבים אל רבנו. שבת שמחה.

...

למה זאת חנוכה הוא הגמר של כל התקונים?

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר

היום בערב הוא זמן מאוד קדוש, היום בערב הוא זאת חנוכה; מובא מצדיקים קדושים שזאת חנוכה הוא גמר לכל התקונים. כל התפלות וכל המצוות של חדש אלול, סליחות, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום הכפורים, סכות, הושענא רבא, שמיני עצרת ושמיחת תורה; כשמגיע זאת חנוכה - אזי נעשה הגמר של כל התקונים.

מה באמת הענין שזאת חנוכה הוא הגמר של כל התקונים? אולי אפשר לומר, שבכל חדש אלול ותשרי עוסקים בעקר בתפלה ובקשה, מבקשים ומבקשים מהשם יתברך, תפלה בלי הודאה היא לא שלמות, עכשו בסוף חנוכה אחרי שבוע שלם של חנוכה, זמן של הלל והודאה להשם יתברך - נעשה הגמר של כל התקונים; כשיש את שני הדברים, הן תפלות והן תורה והודאה - זה הדבר הכי גבוה, כשמבקשים ומודים.

השם יֵעֶזֶר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לְבֹא בְּכֹל יוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ
הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפַּרֵּךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת וַיַּגֵּשׁ, ב' טַבַּת, זֹאת חֲנֻכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

הַיּוֹם זֹאת חֲנֻכָּה הוּא יוֹם גְּדוֹל. הָעֵקֶר תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ מִחֲדָשׁ לְבֹא
בְּכֹל יוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, כְּמוֹ כֵן תִּקְבַּל עַל
עֲצֻמְךָ עוֹד פַּעַם לְהִתְחִיל לְלַמֵּד חֻמְשׁ עִם תַּרְגוּם מְחֻלָּק לְפִי יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ,
וּמְשֻׁנּוֹת וּגְמָרָא.

זֹאת חֲנֻכָּה הוּא הַגְּמֵר שֶׁל כָּל הַתְּקוּנִים, פִּי כְּשִׁמוּדִים וּמְהַלְלִים לְהֵשֵׁם
יִתְפַּרֵּךְ - זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְבוּהָ, זֶה גּוֹמֵר אֶת כָּל הַתְּקוּנִים.
אֶתְמוּל בְּלִילָה חֲזַרְתִּי מֵהַקְרִיָּה, כָּל הַשְּׁעוּרִים מִמְּשִׁיכִים בְּיַשִּׁיבָה.
הַשֵּׁם יֵעֶזֶר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

עֲבִירוֹת זֶה מִפָּחִיד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפַּרֵּךְ - עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת וַיַּגֵּשׁ, ו' טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

חֲזַק וְאַמֵּץ בְּעִבּוּדְךָ הַקְדוּשָׁה. אֲנִי שֹׂמַח מְאֹד שֶׁעָשִׂיתָ אֶת חוֹכְרוֹת
הַצְּבִיעָה לְיִלְדִים, וְאֲנִי מִצְפָּה לְרֹאוֹת מַעֲשֵׂה'לְךָ לְיִלְדִים חֻלְק ב', חֻלְק ג' וְכֵן
הַלְּאָה.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְנִטְעַ אַמוּנָה בְּיִלְדִים, גְּדֹל דוֹר חֲדָשׁ וְחִיבִים לְנִטְעַ בְּהֵם
יְרֵאת שָׁמַיִם.

הַשָּׁבוּעַ אֲנִי רוֹצֵה לְסַפֵּר סְפוּר מִחֲזו"ל. מִסְכַּת בְּרָכוֹת דָּף לֵג, הַסְּפוּר שֶׁל
הַנְּחֹשׁ שֶׁהַכִּישׁ אֶת רַבֵּי חֲנִינְא בֶן דּוּסָא. תְּבַקֵּשׁ מֵהַצִּיר שְׂיַעֲשֶׂה צִיּוֹר מְרַב

שֶׁמְחִזִּיק נְחֹשׁ עַל הַכֶּתֶפִים, כְּמוֹ צְעִיף. הַזָּנָב בְּיַד שְׂמָאל וְהֵרָאשׁ בְּיַד יְמִין, שְׁהֵרָאשׁ יִהְיֶה תְמוּנָה מִפְחִידָה שְׁלוּב שֶׁל נְחֹשׁ וּצְפַרְדֵּעַ, שְׁזֶה יֵרָאֶה מֵת, פָּנָיו שֶׁל הָרֵב שְׁיִהְיֶה עִם חַיִּיךָ, וְהוּא מְדַבֵּר אֶל שְׁלוֹשָׁה יְלָדִים שְׁפָנִיָּהֶם מְבַהֵלוֹת. שְׁהֵילָדִים יִהְיוּ לְבוֹשִׁים עִם צִיצִיּוֹת בַּחוּץ, וּפְאוֹת יְפוֹת וּמְסֻלְסוֹלוֹת. הַצִּיֵּר אֵינּוּ חֲסִידֵי אֶזְ תִּלְמַד אוֹתוֹ אִיךָ מְתַלַּבְשִׁים אֶצְלָנוּ, עִם כֶּפֶה יָפֶה וּשְׂתֵי פְאוֹת יְפוֹת מְסֻלְסוֹלוֹת וְהִצִּיצִית בַּחוּץ.

הִנֵּה לְךָ הַסְּפּוֹר :

מֵהוּ הַדְּבָר הַכִּי מִפְחִיד ? נְחֹשׁ ? אֲרִיָּה ? דֵּב ? מִי יוֹדֵעַ ?

לְפָנֵי שְׁנַיִם רַבּוֹת, בְּזִמְנֵנוּ שֶׁל הַצַּדִּיק רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא – הִיָּתָה חֲזָה מִפְחִידָה, כְּמוֹ נְחֹשׁ וּצְפַרְדֵּעַ, וְאֲנָשִׁים מְאֹד פָּחָדוּ לְלַכֵּת בְּרַחוּב פִּי הַחֲזָה הִיָּתָה מִפִּישָׁה.

מֵה עוֹשִׂים כְּשֵׁיז צָרָה ? הוֹלְכִים לְחַפֵּשׁ צַדִּיק שְׂיִתֵּן בְּרַכָּה, וְכֵן עָשׂוּ. הִלְכוּ לְצַדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא, כְּכוֹ אֱלִינוּ : "רַבִּי, עֲזָרוּ לָנוּ, אֲנַחְנוּ פּוֹחֲדִים לְלַכֵּת בְּרַחוּב". הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מִבְּקָשׁ שְׁיִרְאוּ לוֹ אֶת הַקֵּן שֶׁל הַחֲזָה, הוּא הוֹלֵךְ לְשֵׁם וְתוֹקֵעַ אֶת רִגְלוֹ בַּחוּר שֶׁל הַקֵּן. הַחֲזָה מְרִיחָה שְׁמִישָׁהוּ נִמְצָא כָּאֵן, הִיא זוֹחֶלֶת הַחוּצָה – וְעוֹשָׂה רַק נְשִׁיכָה קְטַנָּה בְּרִגְלוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק וְהִיא מֵתָה מִיָּד, הַצַּדִּיק מְרִים אֶת הַחֲזָה וּמְרָאֶה לְכָל הַיְלָדִים וְאוֹמֵר :

"יְלָדִים אַתֶּם רוֹאִים ? חֲזָה לֹא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, נְחֹשׁ הוּא לֹא מִפְחִיד, עֲבֵרוֹת זֶה מִפְחִיד ! אִם עוֹשִׂים עֲבֵרוֹת וְלֹא חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה – אֶזְ חֲזָה יְכוּלָה לְנַשֵּׁף, אֲבָל אִם לֹא עוֹשִׂים עֲבֵרוֹת, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם עָשׂוּ עֲבָרָה מִיָּד חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, מִבְּקָשִׁים סְלִיחָה מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אוֹמְרִים : יְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּסַלַּח לִי, אֲנִי כָּבֵר הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת טוֹב ; אֲזִי לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, לֹא מִנְחָשִׁים וְלֹא מִדְּבַיִם, אִף אֶחָד לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת רַע לְאָדָם".

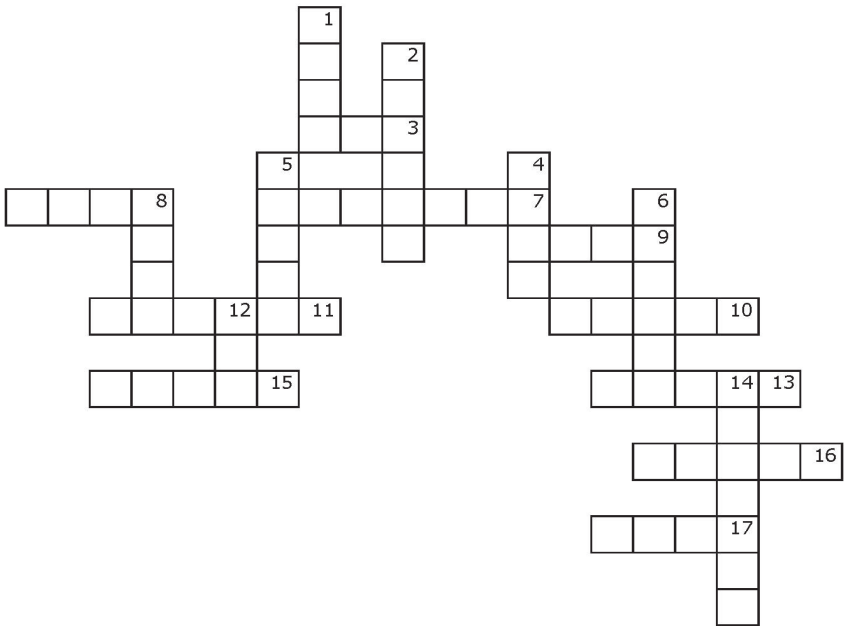
יְלָדִים, מִי יוֹדֵעַ מֵהוּ הַדְּבָר הַכִּי מִפְחִיד ? כָּל הַיְלָדִים צוֹעֲקִים בְּקוֹל :
 "לַעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת, וְלֹא לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה !"
 הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עֲצֵתוֹ אֲמוֹנָה לִילְדִים

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת ויגש?

מאונך

מאוזן

1. כשלומדים, זה הגן עדן הכי גדול
2. תבקשו מהשם יתברך שתאהבו _
3. אין דבר _ יותר מאשה יהודייה
4. העיקר תרגיל את עצמך _ מהשם
7. כשמבקשים מהשם יתברך שלא ידברו _
8. לימוד זוהר _ את האדם
9. אל השם יתברך בתוך הבוץ שלך
10. תעשה _ של בחורים מפיצים, צא בסערה לרחובות
11. אני שמח מאד שאתה מתנהג ב _
12. לך גם אתה לאסוף_, לכל הפחות פעם בשבוע
13. אם תהיה, יהיה לך טוב
14. לא קשור אם באים מקהילה אחת
15. איפה שאתה נמצא, שיהיה אצלך שקית של _
16. העצה לפחדים, חרדות וכו' היא _
17. צריך להתנהג _ לא לעשות מחלוקות